

KNIHA MOJŽÍŠOVA PÁTÁ,

KTERÁŽ SLOVE

DEUTERONOMIUM.

KAPITOLA 1.

Připomenutí toho, co se dalo v leženích od hory Oréb až do Kádesbarne.

Tato jsou slova, kteráž mluvil Mojžíš ke všemu lidu Izraelskému před Jordánem na poušti, na rovinách proti moři rudému, mezi * Fáran a Tofel a Lában a * Hazerot a Dirahab.

*11.M.14.6. 11.V.M.33.17.18.
2. Jedenácté dni cesty jest * od Oréb přes hory Seir až do Kádesbarne.

3. Sílalo se pak čtyřicátého léta, jedenáctého měsíce, v první den téhož měsíce, že mluvil Mojžíš synům Izraelským všecky věci, kteréž jsem byl přikázal Hospodinu oznámiti jim,

4. Kdyžto již byl zabil * Seona, králé Amorejského, kterýž bydlil v Ezebon, a Oga, králé Bázan, kterýž bydlil v Astarot, zabil v Edrei.

*11.M.21.24.33.35.
5. Před Jordánem, v zemi Moabské, počal Mojžíš vysvětlovati zákona tohoto, řka:

6. Hospodin Bůh náš mluvil k nám na Orébě, řka: * Dosti jste již na hoře této bydlili. *11.M.19.1.

7. Obratě se, táhnete a jděte k hoře Amorejských, na všecko údolí její, buď na roviny, na hory, na údolí, na pole, i na břehy mořské, k zemi Kananejské, k Libánu, až k řece Eufrates.

*11.M.15.18.
8. Ej, * ukázal jsem vám tu zemi; vejďtež do ní, a dědičné zaslíbil jí, kterouž s přísahou zaslíbil dáti Hospodin otcům vašim, Abrahamovi, Izakovi a Jakobovi, i semeni jejich po nich.

*11.M.12.7; 15.18; 17.8.
9. A * mluvil jsem k vám toho času, řka: Nemohuť sám nésti vás.

*11.M.13.18.
10. Hospodin Bůh váš rozmnožil vás, a hle, rozmnoženi jste dnes jako hvězdy nebeské.

*11.M.15.6.
11. (Hospodin Bůh otců vašich rozmnožil vás nad to, jakž jste

řekli, tisíckrát více, a požehnej vám, jakož jest mluvil vám.)

12. Kterak bych nesl sám práci vaši, bráť mé, a nesnáje vaše?

13. Vydejte z sebe muže moudré a opatrné, a zkušené z pokolení svých, abych je vám představil.

14. I odpovéděli jste mi a řekli jste: Dobráť jest ta věc, kterouž jsi učiniti rozkázal.

15. Vzav * tedy přední z pokolení vašich, muže moudré a zkušené, ustanovil jsem je knížaty nad vámi, hejtmany nad tisíci, setníky, padesátníky, desátníky a správce v pokoleních vašich.

*11.M.18.26.
16. Přikázal jsem také soudcům vašim toho času, řka: Vyslychejte * sude mezi bráťmi svými, a s bratrem jeho, i mezi příchozím jeho.

*11.M.18.18.
17. Nebudete * přijímati osoby v soudu, jakž malého tak i velkého slyšeti budete, nebudete se báti žádného, nebo * Boží soud jest. Jestliže byste pak měli jakou věc nesnadnou, vnesete na mne, a vyslyším ji.

*11.M.16.19. 11.Por.19.6.
18. Přikázal jsem vám, pravím, toho času všecko, co byste činili měli.

19. Potom pak hnuvše se z Oréb, přešli jsme všecku poušť tuto velikou a hroznou, kterouž jste viděli, idouce cestou k hoře Amorejských, jakož nám byl přikázal Hospodin Bůh náš, a přišli jsme až do * Kádesbarne.

*11.M.20.14.
20. I řekl jsem vám: Přišli jste až k hoře Amorejské, kterouž Hospodin Bůh náš dává nám.

21. Ej, dal Hospodin Bůh tvůj tu zemi tobě; vstupíš a vládni jí, jakož řekl Hospodin Bůh otců tvých tobě; neboj se, aniž se strachuj.

22. Vy pak všickni přistouplí jste ke mně a řekli jste: Posleme * muže před sebou, kterýž by nám shlédl zemi, a oznámili by nám

V MOJŽÍŠOVA 1. 2.

něco o cestě, kterouž bychom vstoupiti měli, i města, do nichž bychom přijiti měli.

*11.V.M.13.8.
23. Kteráto řeč libila se mně, a vzal jsem z vás dvanácte mužů, a jednoho muže z každého pokolení.

24. A oni obrátivše se a vstoupíše na horu, přišli až k údolí písečné a shlédlí zemi.

*11.V.M.13.24.
25. Nabrali také s sebou ovoce země té, a přinesli nám, a oznámili nám o těch věcech, řkouce: Dobráť jest země, kterouž Hospodin Bůh náš dává nám.

26. A však jste * nechťeli jiti, ale odpirali jste řeči Hospodina Boha svého.

*11.V.M.14.1.
27. A reptali jste v staních svých, řkouce: Proto že nás v nenávisti měl Hospodin, vyvedl nás z země Egyptské, aby nás vydal v ruce Amorejského, a zahladil nás.

28. Kam bychom šli? Bráť naši zstrašili * srdce naše, pravíce: Lid ten jest větší a vyšší nežli my, města veliká a hrázna až k nebi, ano i syny Enakovy tam jsme viděli.

*11.M.11.4. 11.V.M.9.1.
29. I řekl jsem vám: Nebojte se, ani se strachujte jich.

30. Hospodin Bůh váš kterýž jde před vámi, onf bojovati bude * za vás rovně tak, jakž učmil s vámi v Egyptě, před očima vašimi.

*11.M.14.14. 11.Joz.10.14.
31. Ano i na poušti viděl jsi, kterak nesl tebe Hospodin Bůh tvůj, jako nosí člověk syna svého, a to po vši cestě, kterouž jste šli, až jste přišli na toto místo.

32. A ani tak uvěřili jste Hospodinu Bohu svému.

33. Kterýž k vyhledání vám místa, na kterémž byste se klásti měli, v noci předcházel * vás cestou v ohni, aby vám ukázal cestu, kterouž byste měli jiti, a v oblacích ve dne.

*11.M.13.21.
34. Uslýšel pak Hospodin hlas řeči vašich, a rozhněval se, a přisáhl, řka:

35. Jistě že * nižádný z lidí těchto pokolení zleho neužij země té dobré, kterouž jsem s přísahou zaslíbil dáti otcům vašim.

*11.K.2.14. 11.V.M.14.29.
36. Kromě * Kálefa, syna Jefonova; tenť j užij, a jemu dám zemi, po níž chodil, i synům jeho, proto že cele následoval Hospodina.

*11.V.M.14.30.
37. Ano i na mne rozhněval se Hospodin příchou vaši, řka: Také ani ty nevejdeš tam.

38. Jozue, syn Num, * kterýž stojí před tebou, onť vejde tam, jeho posílá, nebo on rozdělí jí losem Izraelovi.

*11.V.M.11.38.
39. A dívky vaše, o * kterýchž jste pravili, že v loupež budou, a synové vaši, kteříž ještě neznaří dobrého ani zleho, oni vejdou do ní, a jim dám ji; oni dědičné jí obdrží.

*11.V.M.14.81.
40. Vy pak obrátíce se, jděte na poušť cestou k moři rudému.

41. A odpovéděvše, řekli jste ke mně: Zhrěšiliť * jsme Hospodinu. My vstoupíme a budeme bojovati podlé toho všeho, jakž rozkázal nám Hospodin Bůh náš. A zvrátě všickni oděni svá válečná na sebe, hotovi jste byli vstoupiti na horu.

*11.V.M.14.40.
42. Hospodin pak řekl mi: Řci jim: Nevstupujte a nebojujte, ne-
jim: Nejsm u prosřed vás, abyste nebyli poraženi před nepřátely svými.

43. A když jsem vám to mluvil, neuposlechli jste, nýbrž odporní jste byli řeči Hospodinově, a vše-
tečně vstoupili jste na horu.

44. Tedy * vytáhl Amorejský, kterýž bydlil na té hoře, proti vám, a honil vás, jako činivaji věci, o potřeli vás na hoře Seir až do Horama.

*11.V.M.14.45.
45. A navrátivše se, plakali jste před Hospodincem, ale neuslyšel spojch nenaklonil k vám.

46. I zůstali jste v Kádes za mnohé dny, podlé počtu dnů, v nichž jste tam byli.

KAPITOLA 2.

Připomenutí toho, co se dalo od Kádesbarne až do porážky krále Seona.

Potom obrátivše se, * táhli jsme na tu poušť cestou k moři rudému, jakož mluvil Hospodin ke mně, a obcházel jsem horu Seir za dlouhý čas,

*11.V.M.21.4.
2. Až mi řekl Hospodin takto:

3. Dosti jste již obcházel horu tuto, obratěž se k straně půlnocní.

4. A lidu přikážd, řka: Půjďte přes pomezí bráť svých synů Ezeau, kterýž bydlí v Seir. Ačkoli budou se vás báti, hleděte však pilně.

5. Abyste jich nedráždili; nebo nedám vám z země jejich ani šlepu nožné, proto že v dědictví Ezeau dal jsem * horu Seir.

*11.M.28.8.48.

6. Pokrmů koupíte od nich za peníze, a jisti budete, i vody také ku pítí za peníze od nich jednatí budete.
 7. Nebo Hospodin Bůh tvůj požehnal tobě při všelike práci rukou tvých, a zná, že jdeš přes poušť velikou tuto; již čtyřicet let Hospodin Bůh tvůj byl s tebou, aniž jsi měl v čem nedostatku.
 8. A šli jsme od bratří našich, synů Ezu, kteří bydlí v Seir, s cestou polní od Elat a od Aziongaber, a uchýlili jsme se, abychom šli cestou po poušti Moábské.
 9. I řekl mi Hospodin: Neškod Moábským, ani jich popouzej k boji, nebo nedám tobě v zemi jejich dědictví, poněvadž synům Lot dal jsem Ar v dědictví.
 10. (Emim prvé bydlili v ní, lid veliký a mnohý, a vysokého zrostu, jako Enakim.
 11. Oni také za obry držáni byli jako Enakim, ale Moábsťi říkali jim Emim.)
 12. V Seir pak bydlili prvé * Hořejští, kteréž synové Ezu vyhnal, a zahladili je před tváří svou, a bydlili v zemi ní, jako učinil Izrael v zemi vládařství svého, kteréž jim dal Hospodin.)
 13. Nyní vstanouce, přejděte * pouť Zared. I přešli jsme pouť Zared.
 14. Času pak, v němž jsme šli z Kadesbarne, až jsme přešli pouť Zared, bylo let třidceti osm, dokavadž nebyl vyhlazen všecken věk mužů bojovných z prostřed stanů, * jakož jim přisáhl Hospodin.
 15. Nebo * ruka Hospodinova byla proti nim k setření jich z prostředku stanů, dokudž nevyhladil jich.
 16. I stalo se, když vsickni muži tu bojovní vyhnuli z prostředku lidu, že * mluvil Hospodin ke mně, řka: Ty přejdeš dnes pomezí Moábské k městu Ar.
 17. A přiblížil se k synům Ammon. Nekužij jich a nepopouzej jich k boji, nebo nedám tobě v zemi synů * Ammon dědictví, poněvadž synům Lotovým dal jsem ji k vladarství.
 20. (I ona také držána byla za zemi obrů; nebo obrové před tím bydlili v ní, kterýmž Ammonitšťi říkali Zamzomin,

sobě, a kofistí z měst, kterýchž jsme dobyli.
 36. Od Aroer, jenž jest na břehu potoka Arnon, a od města, kteréž jest v údolí, až do Galád nebýlo města, kteréž by ostáti mohlo před námi; všecka nám dal Hospodin Bůh náš.
 37. Toliko k zemi synů Ammon nepřiblížil se, ani k žádání krajině ležící při potoku Jabok, ani k městům na horách, a k žáněmu místu, kteréž zapověděl Hospodin Bůh náš.

KAPITOLA 3.

Co se dělo od války s králem Og až do zřízení Josue na místo Mojžínovo.

Potom obrátivše se, táhli jsme cestou k Bázan. I vytláhl * Og, král Bázan, proti nám, on i všecken lid jeho k bitvě do Edrei.
 2. I řekl mi Hospodin: Neboj se jeho, nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho i zemi jeho, a učiníš jemu tak, jako jsi učinil Seonovi, králi Amorejskému, kterýž bydlil v Ezebon.
 3. Dal tedy Hospodin Bůh náš v ruce naše i Oga, krále Bázan, a všecken lid jeho, i porazili jsme jej, tak že jsme nepozůstali po něm žádného živého.

4. Dobyli jsme také téhož času všech měst jeho; nebýlo města, kteréž bychom jim neodjali, sedesáté měst, všecku krajinu Argob, království Oga v Bázan.
 5. Všecka ta města byla ohražená zmi vysokými, branami a závozdami, kromě měst otevřených, jichž bylo velmi mnoho.
 6. A vyplněni jsme je, jako jsme učinili Seonovi, králi Ezebon, vyhladivše všecka města, muže, ženy i dítky.
 7. Všecka * pak hovada a kofisti měst rozebrali jsme sobě.
 8. Vzali jsme také téhož času zemi z ruky dvou králů Amorejských, kteréž byla před Jordánem, od potoku Arnon až k hoře Hermon, a Amorejští říkají jemu Sanir.)
 10. Všecka města v kraji, a všecken Galád, a všecken Bázan až do Salecha a Edrei, kteréž byla města království Og v Bázan.
 11. Sám toliko Og, král v Bázan, z jiných obrů byl pozůstal. Aj, túž z jeho, lůže-železné, ještě zůstává v Rabbat synů Ammon, de-

víti loktů zdýli, a čtyř loket zšířil, jakž jest loket muže.

12. Když tedy zemi tu obdrželi jsme dědičné toho času, krajinu od Aroer, jenž jest při potoku Arnon, a polovici hory Galád i města její, dal jsem pokolení Ruben a Gád.

13. Ostatek pak Galád a všecku zemi Bázan, království Oga, dal jsem polovici pokolení Manassesovo, totiž všecku krajinu Argob, všecku Bázan, kteréž sloula zemi obrů.

14. Jair, * syn Manasse, vzal všecku krajinu Argob, až ku pomezí Gessuri a Machati; pročez nazval zemi Bázan od jména svého Havot Jair až do dnešního dne.
 15. Machirovi pak dal jsem Galád.
 16. A Rubenovu a Gádovu pokolení dal jsem krajinu od Galád až ku potoku Arnon, polovici potoka s pomezím až ku potoku Jabok, kteréž jsou hranice synů Ammonitských.

17. A roviny tyto i Jordán s pomezím od * Ceneret až k moři poutému, jenž jest moře slané, ležící pod horou Iazga k východu.
 18. A přikázal jsem vám toho času, řka: Hospodin Bůh váš dal vám zemi tuto, abyste ji dědičně obdrželi; vezmouce oděni na sebe, půjdete před bratřími vašimi, syny Izraelskými, kteřížkoli slíni jste.
 19. Toliko ženy vaše a dítky vaše, a dobytek váš, (nebo vím, že mnoho těch vašich, kteréž jsem dal vám, dobytka máte,) zůstanou v městech vašich, kteréž jsem dal vám.
 20. Dokudž by nedal odpočnutí Hospodin bratřím vašim jako i vám, aby i oni dědičně obdrželi zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dává jim za Jordánem; tedy navrátíte se jeden každý k dědictví svému, kteréž jsem dal vám.
 21. Také i * zuje přikázal jsem toho času řka: Oči tvé vidí všecko, co učinil Hospodin Bůh váš těm dvěma králům; takť učinil Hospodin všeckém královstvím, do kterýchž ty půjdeš.
 22. Nebojtež se jich, nebo * Hospodin Bůh váš, onť jest, kterýž bojuje za vás.
 23. A tehdaž prosil jsem Hospodina, řka:

24. Panovníče Hospodine, ty jsi počal ukazovati služebníku svému velikost svou a ruku svou přesilnou; nebo * kdo jest Bůh silny na

24. Panovníče Hospodine, ty jsi počal ukazovati služebníku svému velikost svou a ruku svou přesilnou; nebo * kdo jest Bůh silny na

nebi aneb na zemi, ješto by činili mohli skutky podobné tvým, a moci podobné tobě? *2.86.8.

25. Prosim, nechť vejdu a uřím zemi tu výbornou, kteráž jest za Jordánem, horu tu výbornou i Libán.

26. Pohnul * se pak Hospodin na mne pro vás a neuslyšel mne, ale řekl mi: Dostí máš, nemluvu více o to se mnou. *k.4.21. IV M.20.12.

27. Vstup na vrch hory Faza, a pozdvihna oči svých k západu a k púlnoci, jako polehání i k východu, hleď očima svýma; nebo ne- přejdeš Jordánu tohoto.

28. Ale přikáz * Jozue, a posilň ho, i potvrd ho; nebo půjde před lidem tímto, a on uvede jim v dědictví zemi, kterouž uřítíš. *k.31.7. Joz.1.6.

29. I zůstal jsem v údolí * na- proti Betfegor. *IV M.26.3.

KAPITOLA 4.

Napomenutí k ostříhání zákona, 41. a oddělení tří měst k utkání.

Nyní tedy, ó Izraeli, slyš * usta- novení a soudy, kteréž já učím vás činití, abyste živi byli, a ve- řidouce, dědičné vlády zemi, kte- rouž Hospodin Bůh otců vašich vám dává. *II M.19.7.

2. Nepridáte * nic k slovu, kteréž já prikazuji vám, aniz, co ujmete od něho, abyste tak prikázání Hos- podina Boha svého, kteréž já při- kazuji vám, zachovali. *k.12.32.

3. Oči vaše viděly, co učinil Hos- podin pro * Betfegor, jak všechny lidi, kteréž odešli po Betfegor, vy- hladel Hospodin Bůh tvůj z pro- středku tvého. *IV M.26.9. násl.

4. Vy pak, přídržející se Hospo- dina Boha vašeho, živi jste do dnešního dne všickni.

5. Viztež, učít jsem vás ustano- vením a soudům, iakž mi prikázal Hospodin Bůh můj, abyste tak * činili v zemi, do kteréž vejdete k dědičnému držení jí. *v.14.

6. Ostříhejtež tedy a číhate je, ne- bo to jest moudrost vaše a opatř- nost vaše před očima národu, kteréž, slyšíce všechna ustanovení tato, řeknou: Jisté lid moudrý a rozumný narod velký tento jest.

7. Nebo kterýž by měl bohy sobě tak blízké, jako * jest Hospodin Bůh náš? všem voláni našem k ně- mu? *2.147.20.

8. A kterýž jest národ tak veliký,

20. Vás pak vzal Hospodin, a vyvedl vás jako z peci železné z Egypta, abyste byli jeho * lid dě- dičný, jako jste dne tohoto. *II M.19.5. Ž.136.4.

21. Ale na mne * rozněval se Hospodin příčinou vaší, a při- sáhl, že nepřijdu Jordánu, ani nevejdu do země té výborné, kte- rouž Hospodin Bůh tvůj dává to- bě v dědictví. *IV M.20.12.

22. Nebo já umru v zemi této, a nepřejdu Jordánu, vy pak pře- jдете, a dědičné obdrzíte zemi tu výbornou. *k.31.4.5.

23. Hledtež, abyste se nezapomi- nali na smlouvu Hospodina Boha svého, kterouž učinil s vámi, a nečinili sobě rytiny, aneb obrazu jakékoli věci, jakož prikázal to- bě Hospodin Bůh tvůj.

24. Nebo Hospodin * Bůh tvůj jest oheň šírající, Bůh silný, horlivý. *k.3.3. Ž.12.28.

25. Když zplodíš syny a vnuky, a zstaráte se v zemi té, jestliže porušíte cestu zemi, a uděláte * rytinu ku podobnosti jakékoli věci, aneb učiníte něco zlého před očima Hospodina Boha svého, po- souzjece ho: *II M.20.4.

26. Osvědčuji * proti vám dnes před nebem i zemi, že hrozně a rychle vyhlazeni budete z země, do kteréž půjdete přes Jordán, abyste vládli jí. Nedlouho bydliti budete v ní, ale do konce vyhla- zeni budete. *k.30.18. 31.28.

27. A rozptýlí vás Hospodin me- zi národy, a malický počet vás zůstane mezi pohany, do kterýchž zavede vás Hospodin, *k.30.18. 31.28.

28. A sloužiti tam budete bo- hům, dílu rukou o lidských, dře- vu a kameni, ješto nevidí ani slyší, ani jedi, ani čiji. *k.29.35-64. ož.115.4.

29. Jestliže pak i tam hledati budete Hospodina Boha svého, tedy * nalezněte, budeš-li ho hle- datí z celého srdce svého a z celé duše své. *Joz.1.5. Ž.1.13.5.

30. Když užko bude, a přijdu na té všechny ty věci, naposlady však, jestliže bys se * navrátil k Hospodinu Bohu svému, a po- slouchal bys hlasu jeho. *II M.38.44.

31. (Ponevadž Hospodin Bůh tvůj jest Bůh silný, milosrdný, * neopustí tebe, ani tě nezkaží, ani zapomené se na smlouvu ot- ců tvých, kterouž s přisahou u- tvrdil jim. *Joz.1.5. Ž.1.13.5.

32. Nebo ptej se nyní na dni staré, kteréž byli před tebou, od toho dne, v kterémž stvořil Bůh člověka na zemi, a od jednoho kraje nebe až do druhého, stala-li se kdy věc podobná této tak ve- liké, aneb slycháno-li kdy co ta- kového? *II M.19.5. Ž.136.4.

33. Zdalí kdy slyšel kterýž lid hlas Boha * mluvícího z prostřed- ku ohně, jako jsi ty slyšel, a živ zůstal? *II M.19.9.

34. Aneb zdáti se kdy kterýž Bůh pokusil, aby přijda, vzal sobě národ některý z jiného národu * s zkoušováním, znamením a s zázraky, skrže boje a ruku sil- nou, v rameni vztaženém a v hrůzi veliké, jako učinil všechno toto pro vás Hospodin Bůh váš v Egyptě před očima vašima? *k.7.19.

35. Toběž jest to ukázáno, abys věděl, že * Hospodin jest Bůh, a že není jiného kromě něho. *k.32.99.

36. Dalť s nebe slyšeti hlas svůj, aby vyučil tebe, a na zemi uká- slova jeho slyšel jsi z prostředku ohně. *II M.19.19.

37. Proto že miloval otce tvé, vyvolil sině jejich po nich, a vy- vedl tě před sebou * moci svou velikou z Egypta. *II M.15.16.14.16.

38. Aby vyžena národy veliké a silnější, než jsi ty, před tváří tvou, uvedl tebe a dal tobě zemi jejich v dědictví, jakož dnes vidíš. *k.30.18. 31.28.

39. Věziž tedy dnes a obnov to v srdci svém, že Hospodin jest Bůh na nebi svrchu i na zemi dole, a není žádného jiného. *k.30.18. 31.28.

40. Protož ostříhej po všechny dni ustanovení a prikázání jeho, kteréž já dnes prikazuji tobě, aby dobře bylo tobě i synům tvým po tobě, a abys * prodlil dnu v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. *k.5.39.

41. Tehdy oddělil Mojiš * tři města před Jordánem k východu slunce, *IV M.35.6.

42. Aby utekl do nich vražed- ník, kterýž by zabil bližního své- ho, nebo nechtě, a neměl by ho před tím v nenávisti; když by utekl do jednoho z těch měst, aby živ zů- stal: *II M.38.44.

43. Bozor na poušti, na rovinách v kraji Rubenských, a Ramot v Galád, v pokolení Gád, a Go- lan v Bázan, v pokolení Manasse.

44. Ten jest zákon, kterýž předložil Mojžíš synům Izraelským, a 45. A tato jsou svědectví a ustanovení i soudové, kteréž předložil Mojžíš synům Izraelským, když vyšli z Egypta.
46. Před Jordánem v údolí naproti Betlegor v zemi Seona, krále Amorejského, kterýž bydlil v Ezebon, ježž porazil Mojžíš a synové Izraelští, když vyšli z Egypta.
47. A uvázali se dědicové v zemi jeho, a v zemi Oga, krále Bázan, dvou krajin Amorejských, v zemi, kteráž jest před Jordánem k východu slunce, v zemi 48. Od Aroer, (jenž leží při břehu potoka Arnon,) až k hoře Siom, kteráž jest Hermon,
49. I ve všecku rovinu před Jordánem k východu až k moři pustému, ležící pod horou Fazga, *k.1.4.4. *v.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.

KAPITOLA 5.

Obnovení desatera přikázání.

- I svolal Mojžíš všecken lid Izraelský, a řekl jim: Slyš, Izraeli, ustanovení a soudy, kteréž já dnes mluvím v uši vaše, naučte se jim, a v skutku jich ostříhejte.
2. Hospodin Bůh náš * učinil s námi smlouvu na Orébě. *11.M.19.5. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
3. Ne s otcí našimi učinil Hospodin tu smlouvu, ale s námi, kterýž zde jsme nyní my všickni živi.
4. Tvář * v tvář mluvil Hospodin s vámi na té hoře z prostředku ohně, *11.M.19.18. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
5. (Já jsem pak stál mezi Hospodinem a mezi vámi toho času, abych oznámil vám řeč Hospodinovu; nebo jste * se báli ohně, a nevstoupili jste na horu), *11.M.19.16. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
6. Já * jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egypské z domu služby. *11.M.19.2. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
7. Nebuděš * mít bohů jiných přede mnou. *k.6.14.11.M.20.3. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
8. Neučiníš sobě * rytiny, ani jakého podobnosti * těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž jsou na zemi dole, ani těch, kteréž jsou v vodách pod zemí. *k.4.16.11.M.20.4. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
9. Nebuděš se jim * klanět, ani jich ctití. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, a navštěvující nepravost otců na

- synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kterýž nenávidí mne, *Mat.4.10. *11.M.34.7. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
10. A činici * milosrdenství nad těmi, kteříž jsem miluji, a ostříhají přikázání svých. *k.7.1. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
11. Nevezmeš * jména Hospodina Boha svého nadarmo, neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo. *11.M.20.7. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
12. Ostříhej * dne sobotního, a bys jej světil, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj. *11.M.20.8. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
13. Sedm dní pracovati budeš, a dělají všeliké dílo své.
14. Ale dne sedmého odpočínáti jest Hospodina Boha tvého. Ne budeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i deera tvá, i služebník tvůj i děvka tvá, i osel tvůj i všeliké hovado tvé, i přichozí tvých, kterýž jest v službách tvých, aby odpočinul služebník tvůj a děvka tvá jako i ty.
15. A pamatuj, že jsi byl služebníkem v zemi Egypské, a vedl tě Hospodin Bůh tvůj od ztuzení. Protož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, abys světil den sváteční. *k.1.4.4. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
16. Cti * otce svého i matku svou, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, aby se prodleli dnové tvoji, a aby tobě dobře bylo na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. *11.M.20.12. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
17. * Nezbíješ. *Mat.5.21. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
18. * Nesesmilníš. *Exer.4.9. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
19. Nepromluvíš * proti bližnímu svému křivého svědectví. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
21. Nepožádáš * manželky bližního svého, aniž požádáš domu služebníka jeho, aneb děvky jeho, aneb vola jeho neb osla jeho, aneb čehokoli z těch věcí, kteréž jsou bližního tvého. *11.M.20.17. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
22. Ta slova mluvil Hospodin ke všemu shromáždění vašemu na hoře z prostředku ohně oblacu a mrákoty, hlasem velikým, a nepřítal nic více, a napsal je na dvou * deskách kamenných, kteréž mně dal. *11.M.31.18. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
23. Vy pak když jste uslyšeli hlas z prostředku tmy, (nebo hora ohněm hořela,) přistoupili jste ke mně všickni vůdcové pokolení vašich a starší vaši,

24. A řekli jste: Ej, ukázal nám Hospodin Bůh náš slávu svou a velikost svou, a slyšeli jsme hlas jeho z prostředku ohně; dnešního dne viděli jsme, že Bůh mluvil s člověkem, a on živ zůstal.
25. Protož nyní proč máme * zemřít? Nebo sežral by nás ohně veliký tento, jestli více slyšeti budeme hlas Hospodina Boha našeho, zemřeme. *11.M.20.18. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
26. Nebo co jest všeliké * tělo, vichro z prostředku ohně, jako my, mělo živo býti? *12.40.6. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
27. Přistup ty a slyš všecky věci, kteréž mluviti bude Hospodin Bůh náš; potom ty mluviti budeš nám, což * by koli řekl tobě Hospodin Bůh náš, a my slyšeti i činiti budeme. *11.M.19.3. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
28. Uslýšev pak Hospodin hlas řeči vašich, když jste mluvili ke mně, řekl mi Hospodin: Slyšel jsem hlas řeči lidu tohoto, kterýž mluvil tobě. Cožkoli mluví, * dobrěť jsou mluvili. *18.14.7. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
29. Ó kdyby bylo jejich srdce lakové, aby se báli mne a ostříhali přikázání mých po všeliký čas, aby jim dobře bylo i synům jejich na věky!
30. Jdi, řci jim: Navraťte se ke stanům vašim.
31. Ty pak stůj tuto při mně, a oznámím tobě všechna přikázání ustanovení i soudy, kteréž různě je učiti budeš aby je činili v zemi, kterouž já dávám jim, aby jí dědicové vládli.
32. Hleďtež tedy, abyste činili, jakož přikázal vám Hospodin Bůh váš; neuchylujte se na pravou ani na levo. *k.28.14. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
33. Po * vši té cestě, kterouž vám přikázal Hospodin Bůh váš, choditi budete, abyste o živi byli, a dobře bylo vám, i abyste prodleli dnu na zemi, kterouž dědicové obdržíte. *11.M.18.19. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.

KAPITOLA 6.

- Vysvětlení přikázání prvního, 20. a potomkům toho připojení.
- Toto pak jest přikázání, ustanovení a soudové, kteréž přikázal Hospodin Bůh váš, abych učil vás, abyste * činili je v zemi, do kteréž jdete k dědicnému zdězení jí.
2. Abys se bál Hospodina Boha svého, ostříhaje * všech ustanov-

- vení jeho a přikázání jeho, kteréž já přikazuji tobě, ty i syni tvůj i vnuk tvůj, po všechny dny života svého, aby se prodleli dnové tvoji. *k.4.40. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
3. Slyšiz tedy, Izraeli, a hled tak skutečně činiti, aby tobě dobře bylo, a abyste se velmi rozmnožili, (jakož mluvil Hospodin Bůh otců tvých tobě,) v zemi oplývající mlékem a strdí.
4. Slyš, * Izraeli, Hospodin Bůh náš, Hospodin o jeden jest. *Mark.12.32. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
5. Protož * milovati budeš Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vsi duše své, a ze vsi síly své. *k.10.12. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
6. A budou slova tato, kteráž já přikazuji tobě dnes, v srdci tvém.
7. A budeš je často opělovati synům svým, a mluvíti o nich když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a lžhaje i vstavaje.
8. Uvážeš je za * znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svými. *k.11.18. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
9. Napíšeš * je také na veřejných domů svého a na branách svých. *k.11.90. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
10. A když tě uvede Hospodin Bůh tvůj do země, kterouž s přisahou zaslíbil otcům tvým. Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jí tobě dá, i města veliká a výborná, kterýchžž nestavěl, 11. A domy plné všech dobrých věcí, kterýchžž jsi nenaplnil, a studnice vykopané, kterýchžž jsi nekopal, a vinice i olivovníky, jejichž jsi neštípl, a jedl bys a nasýtil se. 12. Varuj se, abys * nezapomněl na Hospodina, kterýž tě vyvedl z země Egypské, z o poroby těžké. *k.4.9. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
13. Hospodina * Boha svého báti se budeš, a jemu sloužiti, a ve jméno jeho přisahali. *k.10.50. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
14. Neodejdeš po pozích cizích, z bohů jiných národů, kteříž vůkol vás jsou, 15. (Nebo Bůh silný, * horlivý, Hospodin tvůj u prostřed tebe jest,) aby se neroznitila prohlava Hospodina Boha tvého na zemi, a shladil by tě se svrchu země. *11.M.30.6. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
16. Nebudete * pokoušeti Hospodina Boha svého, jako jste pokoušeli v Massah. *Mat.4.7. *v.1.1.1.1.1. *k.1.1.4.4. *v.1.1.1.1.1.
17. Pilně ostříhejte přikázání

Hospodina Boha svého, a svědectví jeho, i ustanovení jeho, kteréž přikázal tobě,

18. A činl ty, což pravého a dobrego jest před očima Hospodiny, aby tobě dobře bylo, a vejda, abys dědičné obdržel zemi výbornou, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcum tvým,

19. Aby vypudil * všechny nepřátele tvé od tváří tvé, * jakož mluvil Hospodin.

20. Když by se potom syn tvůj otázal tebe, řka: Co jsou to za svědectví a ustanovení i soudy, kteréž přikázal Hospodin Bůh náš vám?

21. Tedy díš svnu svému: Služebníci jsme byli * Faraonovi v Egyptě, i o vyvedl nás Hospodin z Egypta v ruce silné,

22. A činil Hospodin znamenání a zázraky veliké a škodlivé v Egyptě proti Faraonovi, a proti všemu domu jeho před očima našima,

23. Nás pak vyvedl odtud, aby uvedl nás, a dal nám zemi, * kterouž s přísahou zaslíbil otcum našim.

24. Protož přikázal nám Hospodin, abychom ostříhali všech ustanovení Boha svého, aby nám dobře bylo po všechny dny, a aby zachoval nás při životu, jakž to činí i v dnešní den.

25. A * spravedinost máti budete, když ostříhati budeme a činíti všecka přikázání Bohem svým, jakož přikázal nám.

KAPITOLA 7.

Zapovídá přiznání se a pobahy, 11. a odplatu pinitelům zákona alibuje.

Když pak tebe uvede Hospodin Bůh tvůj do země, do kteréž ty již vcházeš, abys vládl jí, a * vyplnění národy mnohé od tváří tvé, o Hebea, Gergeze, Amorea, Kanaanea, Ferzeza, Hevea a Jebuzea, sedm národů větších a silnějších, nežli jsi ty,

2. A dá je Hospodin Bůh tvůj tobě, abys je pobil: jako prokláté vyplnění je, * nevejdeš s nimi v smlouvu, aniž svezdeš se nad nimi.

3. Nikoli * nespřízníš se s nimi; dcery své nedaš svnu jejich, a dcery jejich nevezmeš svnu svého.

4. Neboť by odvedla svna tvého od následování mne, a sloužili by bohům cizím, pročez popudila by se prchlivost Hospodinova na vás, a zahladila by tě rychle.

5. Ale raději toto jim učíte: * Oltáře jejich zberte, modly jejich stroskotejte, háje také poksejte, a rytiny jejich ohněm spalte.

6. Nebo ty * lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému; tebe vyvolil Hospodin Bůh tvůj, abys jemu byl lidem zvláštním, mimo všechny národy, kteréž jsou na zemi.

7. Ne proto, že by vás více bylo nad jiné národy, pripojil se k vám Hospodin, a vyvolil vás, (nebo menší vás počet byl nežli jiných národů.)

8. Ale proto, že miloval vás Hospodin, a splnití chtěl přísahu, kterouž přísahal otcum vašim, vyvedl vás v ruce silné, a vysvolil vás z domu služby, z ruky Faraona, krále Egyptského.

9. I zviš, že Hospodin Bůh tvůj jest Bůh, Bůh silný a * pravdomluvný, ostříhající smlouvy a * milosrdensví těm, kteréž ho milují a ostříhají přikázání jeho, až do tisícého kolena,

10. Odplacující tomu, kterýž ho nenávidí, v tvář jeho, tak aby zahladil jej. Nebudeť prodiávati; kdož ho nenávidí, v tvář jeho odplatí jemu.

11. Protož * ostříhej přikázání a ustanovení i soudy, kteréž já tobě dnes přikazuji, abys je činil.

12. I budeť to, že když postouchati budete soudů těchto a ostříhati i činíti je, také Hospodin Bůh tvůj ostříhati bude tobě smlouvy a * milosrdensví, kteréž s přísahou zaslíbil otcum tvým.

13. A bude tě milovati, i požehná tobě a rozmnoží tebe. Nebo požehná plodu života tvého a úrodám země tvé, obilí tvému, vlnu tvému a oleji tvému plodu skotů tvých i stádem bravů tvých v zemi, kterouž s přísahou zaslíbil otcum tvým, že jí tobě dá.

14. Požehnaný budeš nad všechny národy; * nebude u tebe neplodný aneb neplodná, ani mezi hovaďy tvými.

15. Vzdálí také od tebe * Hospodin všeliký neduh, a všechny

zlé nemoci Egyptské, kteréž znáš; nevzlóži jich na tebe, ale vzlóži je na všechny, kteréž tě nenávidí.

16. A shladíš všechny národy, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. Neslují se nad nimi oko tvé, aniž * sloužíti budeš bohům jejich, nebo to bylo by tobě osídlem.

17. Rekl-li bys v srdci svém: Větší jsou národové tito nežli já, kterak budu moci vyhnati je?

18. Neboj se jich, ale plně pámatuj na to, co učinil Hospodin Bůh tvůj Faraonovi a všechném Egyptským,

19. Na pokušení veliká, kteréž viděly oči tvé i znamenání a zázraky, a ruku silnou a rámě vztažené, v kterémž vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj. Takť učim Hospodin Bůh tvůj všechněm národům, kteréž chz bys se obával.

20. Nadto * sršné pošle Hospodin Bůh tvůj na ně, dokudž by nezbyli, kteréž by pozůstali, a kteréž by se skryli před tebou.

21. Nelekej se strachu jejich, nebo Hospodin Bůh tvůj jest u prostřed tebe. Bůh silný, veliký a hrozný.

22. I * vyplnění Hospodin Bůh tvůj národy ty od tváří tvé pomalu; nebudeš moci pojednou jich sládati, aby se nerozmnožila proti tobě zvěř polní.

23. A však dá je Hospodin Bůh tvůj tobě, a setře je setřením velikým, dokudž nebudou vyhlazeni.

24. Vydá i * krále jejich v ruce tvé, a vyhladí jméno jejich pod nehem; neostojí žádný před tebou, až je i vyhladíš.

25. Ryté * bohy jejich ohněm popálíš; nepožádáš stříbra a zlata, kteréž jest na nich, aniž ho sobě vezmeš, aby nebylo tobě osídlem, nebo ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému.

26. Aniž * vmešš ohavnosti do domu svého, abys nebyl proklátý jako i ona; všelijak v ohavnosti proklátá jest.

KAPITOLA 8.

Napomenutí ku poslušání Boha, a vztěností dobrodiní jeho.

V selického přikázání, kteréž já přikazuji tobě dnes, * skutečně ostříhejte, abyste živi byli, a rozmnožili se, a větší k dědičnému obdržení země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcum vašim.

2. A rozpomínati se budeš na všecku cestu, kterouž tě vedl Hospodin Bůh tvůj již ted * čtyřiceti let, od zkusil tě, aby poznáš, že o zkusil tě, aby známé bylo, co jest v srdci tvém, budeš-li ostříhati přikázání jeho, čili nic.

3. I poznáš, že o zkusil tě, aby známé bylo, co jest v srdci tvém, budeš-li ostříhati přikázání jeho, čili nic.

4. Roucho * tvé nevezdeš na tobě, a noha tvá se neodhnetá, již od čtyřiceti let.

5. Znejž tedy v srdci svém, že * jakož cvičil člověk syna svého, tak Hospodin Bůh tvůj cvičil tebe.

6. A ostříhej přikázání Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho, a boje se jeho.

7. Nebo Hospodin Bůh tvůj uvouzuje tě do země výborné, země, v níž jsou potoky vod, studnice i po horách,

8. Do země hojně na pšenici a ječmen, na vlnice a flky a jablka zrnatá, do země, v níž jest hojnost olivový olej přínášejícího a medu, 9. Země, v níž bez nedostatku chléb jísti budeš, a v nížemž noutuž trpěti nebudeš, země, jejíž kámen jest železo, a z hor jejich med sekati budeš.

10. Kdykoli * jisti budeš a nasytis se, dobrořečiti budeš Hospodinu Bohu svému za zemi výbornou, kterouž dal tobě.

11. Aniž se kdy toho dopouštíš, abys se měl * zapomenouti na Hospodina Boha svého, a neostříhati přikázání a soudů jeho i ustanovení jeho, kteréž já dnes přikazuji tobě.

12. Aby, když bys jedl a nasycen byl, a domů krásných nastaveje, v nich bys bydlil,

13. A volové i ovce tvé rozmnoženy byly by, stříbra také a zlata měl bys mnoho, a hojnost ve všech věcech svých,

14. Nepozdvihlo se srdce tvé * a zapomenul bys na Hospodina Boha svého, kterýž tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby,

15. A vedl tě přes poušť velikou a hroznou, na níž byli * hadové ohniví a štírové, poušť žiznivou,

na niž nebylo žádné vody, a vyděl tobě o vodu *^{IV.M.21.6, 21.M.17.6}.
 16. Kterýž tě krmil na poušti mannou, o kteréž nevěděti otcové tvoji, aby tě potrápili a zkusili tebe, naposledy však aby dobře učinil tobě.
 17. Aniž říkej v srdci svém: Moc má a síla ruky mé způsobila mi tato zboží.
 18. Ale pamatuj na Hospodina Boha svého, nebo on dává tobě moc k dobývání zboží, aby utvrdil smlouvu svou, kterouž s přisahou učinil s otci tvými, jakož to ukazuje dnešní den.
 19. Pakli zapomena se na Hospodina Boha svého, postoupil bys po bozích cizích, a sloužil bys jim, a klaněl bys se jim: osvobodíji proti vám dnes, že konečně zahynete.
 20. Jako pohané, kteréž Hospodin zahladil před tváří vaší, tak zahynete, proto že jste neposlouchali hlasu Hospodina Boha svého.

KAPITOLA 9.

Izraelští ne pro svou hodnost do země zaslíbené uvedeni; 7. nebo hříškové jejich mnozí a těžci byli.

Slyš, * Izraeli, ty předeš dnes přes Jordán, abys věděl, dědicné vládi národy většími a silnějšími, než jsi ty, městy velikými o a ohrázenými až k nebi, *^{Ex.1.1.28}.
 2. Lidem velikým a * vysokým, syny Enakovyimi o kterýchž vš, a o kterýchž jsi slyšel praviti: Kdo se postaví proti synům Enakovým? *^{IV.M.13.38}.

3. Protož věziž dnes, že Hospodin Bůh tvůj, kterýž jde před tebou, jest jako oheň * spalující. On vyhladí je, a on sníží je před rychle, jakož mluvil tobě Hospodin.
 4. Nerikejž v * srdci svém; když by je zapudil Hospodin Bůh tvůj od tváři tvé řka: Pro spravedlnost mou uvedl mne Hospodin, a bych dědicné obdržel zemi tuto, tak jako pro bezbožnost národů těch Hospodin vyhnal je od tváři tvé.
 5. Ne pro spravedlnost svou a pravost srdce svého ty jdeš, abys dědicné obdržel zemi jejich, ale pro bezbožnost národů těch Hospodin Bůh tvůj vyhnal je od tváři tvé, a aby splnil slovo, kteréž s * přisahou zaslíbil očům tvým, Abrahamovi, Izákovy a Jákobovi. *^{IV.M.17.7}.

6. Protož věziž, že ne pro spravedlnost svou Hospodin Bůh tvůj dává tobě zemi tu výbornou, abys dědicné držel ji, poněvadž jsi lid tvrdé šlje.
 7. Pamatujž a nezapomej, že jsi k hněvu * popouzel Hospodina Boha svého na poušti; hned od toho dne, když jsi vyšel z země Egyptské, až jste přišli na místo toto, odporní jste byli Hospodinu.
 8. Také i na * Orébě popudili jste k hněvu Hospodina, a rozněval se na vás Hospodin, aby vás shladil.
 9. Když jsem vstoupil na horu, abych vzal dsky kamenné dsky smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin, tehdaž jsem trval na hoře čtyřideti dni a čtyřideti nocí, chleba nejeda a vody nepije. Kamenné, psané prstem Božím, na nichž byla všecka ta slova, kteráž mluvil vám Hospodin na hoře máždění.
 11. Po skonání pak čtyřideti dnů a čtyřideti nocí dal mi Hospodin dvě dsky kamenné, dsky smlouvy.
 12. I řekl mi Hospodin: * Vstana, sstúp rychle odsud, nebo poskvrnil se lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z Egypta; sešli brzy s cesty, kterouž jsem jim prikázal, a učinili sobě slitinu.
 13. Mluvil také Hospodin ke mně, řka: Viděl jsem lid ten, a jisté * lid tvrdosíjný jest.
 14. Pusť mne, ať je setru, a zahladím jméno jejich pod nebem, a tebe pak učiním v národ větší a silnější, nežli jest tento.
 15. Tedy * obrátiv se, stoupil jsem s hory, (hora pak hořela ohněm), dvě dsky smlouvy maje v obou rukou svých. *^{IV.M.32.15}.
 16. Když jsem pak pohléděl a uzřel jsem, že jste zhrěšili Hospodinu Bohu vašemu, udělávše sobě tele líté, (brzy jste byli sešli s cesty, kterouž prikázal vám Hospodin):
 17. Pochytil ty dvě dsky, * popouzel jsem je z obou rukou svých, a polámal jsem je před očima vašimi.
 18. A padna, ležel jsem před Hospodinem jako i první, čtyřideti dni a čtyřideti nocí, chleba nejeda a vody nepije, proto že jste zhrěšili očům tvým, přisahou zaslíbil očům tvým, Abrahamovi, Izákovy a Jákobovi. *^{IV.M.17.7}.

řed očima Hospodinovými: a pouzejce jeho.
 19. Nebo bál jsem se prchivosti a hněvu, kterýmž se byl popudil Hospodin proti vám, aby zahladil vás, a uslyšel mne Hospodin. i tehdaž.
 20. Na * Arona též rozněval se byl Hospodin naramně, tak že ho zahladiti chtěl; tedy modlí jsem se také za Arona téhož času. *^{IV.M.32.21}.
 21. Hřích pak váš, kterýž jste byli učinili, totiž že, vzav spálení jsem je ohněm a zdobil jsem je, tinka je dobře, dokudž nebylo jsem prach jeho do potoka, kterýž tekli s te hory.
 22. Ano i v * Tabbera a v o Mas-sah a v * Kibrot Hattáve popouzel jste Hospodina k hněvu. *^{IV.M.11.34}.
 23. A když vás poslal Hospodin z Kádesbarne, řka: Vstupte a opadnujte zemi tu, kterouž jsem vám dal, odporní jste byli řeci Hospodina Boha svého, a nevěřili jste, je-mu, aniž jste úposlechli hlasu jeho.
 24. Odporní * jste byli Hospodinu od toho dne, jakž jsem vás poznal. *^{IV.M.32.7}.

25. A * padna, ležel jsem před Hospodinem čtyřideti dni a čtyřideti nocí, v nichž jsem rozprostrál se; nebo řekl Hospodin, že smrti se; nebo řekl Hospodin, že chce zahladiti.
 26. I modlí jsem se Hospodinu, řka: Panovníče Hospodine, nezatracuj lidu svého, a to dědicství svého, kteréž jsi vykoupil velikomocností svou, kteréž jsi vyvedl z Egypta v ruce silné.
 27. Rozpomeniž * se na služebníky své, Abrahama, Izáka a Já-koba; nepatříž na tvrdost lidu tohoto, na bezbožnost jeho a na hříchy jeho. *^{IV.M.32.13}.
 28. Aby * neřekli obyvatelé země té, z níž jsi nás vyvedl: Proto že nemohl Hospodin uvéstí jich do země, kterouž zaslíbil jim, aneb že je měl v nenávisťi, vyvedl je, aby je pobil na poušti. *^{IV.M.14.16}.
 29. Však oni jsou lid tvůj * dědicví tvé, kteréž jsi vyvedl v síle své veliké a v rameni svém vzta-ženém. *^{IV.M.19.6}.

KAPITOLA 10.

O přpravení druhých úvon deš. 8. O zvolení Levitů k službě. 12. Napomenutí k milování Boha.

Toho času řekl * mi Hospodin: Vyhlád sobě dvě dsky kamenné, novécn a ustanovení jeho, kteréž

podobné prvím, a vstup ke mně na horu, a udělej sobě o truhlu dřevěnou. *^{IV.M.34.1, 2, 25, 10}.

2. I * napíši na dskách těch slova, kteréž byla na dskách prvích, kteréž jsi o rozrazil, a vložíš je do té truhly. *^{Ex.9.10, 10.13, 19}.

3. Tedy udělal jsem truhlu z dříví setim, a vyhládl dvě dsky kamenné, podobné prvím, vstoupil jsem na horu, nesa ty dvě dsky v rukou svých. *^{IV.M.34.4}.

4. I napsal na těch dskách, tak jakž prvé byl napsal, deset slov, kteráž mluvil k vám Hospodin na hoře z prostředku ohně v * den shromáždění onoho, a dal je Hospodinu mně. *^{Ex.9.10}.

5. A obrátiv se, stoupil jsem s hory té, a vložil jsem ty dsky do truhly, kterouž jsem byl udělal, a byly tam, jakož mi prikázal Hospodin.
 6. Synové pak Izraelští * hnuli se z Beeroť synů Jakan do Moserán. Tam umřel Aron, a tu jest pochován; i konal úřad kněžský na místě o jeho Eleazar, syn jeho. *^{IV.M.33.31, 32, 34, 35}.

7. Odtud táhli do Gadgad, a z Gadgad do * Jobata, do země vod tekutých. *^{IV.M.33.38}.

8. Toho času oddělil Hospodin pokolení Lévi, aby nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, a aby stáli před Hospodinem k službě jeho, a k dobrořečení ve jménu jeho až do dnešního dne.
 9. Pročež nemélo pokolení Lévi dílu a dědicví s bratřími svými, nebo Hospodin jest dědicví jeho, Bůh tví.
 10. Já pak zůstal jsem na té hoře jako dnů prvých, čtyřideti dni a čtyřideti nocí, a uslyšel mne Hospodin i tehdaž, a nechtěl shladiti tebe.
 11. Potom řekl mi Hospodin: Vstaň, idi, předcházej lid, aby větší a vládl zemi, kterouž jsem s přisahou zaslíbil očům jejich, že jim ji dám.
 12. Nvni tedy, Izraeli, čeho * zá-jedine abys se bál Hospodina Boha svého, a chodil po všech cestách jeho, a abys miloval ho, a sloužil Hospodinu Bohu svému v celém srdci svém, a ve vši duši své. *^{Ex.10.6, 6, 7, 8}.

13. Ostříhaje prikázání Hospodinovychn a ustanovení jeho, kteréž

já prikazuji tobě dnes k tvému dobroému.

14. A, Hospodina Boha svého jest nebo i nebesa nebes, země a všechny věci, kteréž jsou na ni.

15. Však * toliko v otčích svých zalibilo se Hospodinu, aby je zamiloval, a vyvolil jim jejich pomník, váš totiž ze všech národů, o jakož dnes vidíte. *^{17.6. 18.4.88.}

16. Protož * obřeztež neobřízku sráce svého, a o šije své nezavazujte vice. *^{17.6. 18.4.88.}

17. Nebo Hospodin Bůh váš, on jest Bůh bohů, a o Pán páků, Bůh silný, veliký, mocný a hrozivý, * kterýž nepřijímá osoby, ani běže darů. *^{17.6. 18.4.88.}

18. Čině soud širotku a vdově, miluje také * přichořného, dáváje mu chléb a oděv. *^{17.6. 18.4.88.}

19. Protož milujte * hostě, nebo jste byli hostě v zemi Egyptské. *^{17.6. 18.4.88.}

20. Hospodina * Boha svého báti se budete, jemu sloužiti, a jeho se přidržeti, a ve jménu jeho přísahati budete. *^{17.6. 18.4.88.}

21. Onť jest chvála tvá, a onť jest Bůh tvůj, kterýž učinil s tebou tyto velké a hrozné věci, kteréž viděly oči tvé. *^{17.6. 18.4.88.}

22. V * sedmdesáti dušech stoupili otcové tvoji do Egypta, nyní pak rozmnožil tě Hospodin Bůh tvůj, abys byl v množství jako hvězdy nebeské. *^{17.6. 18.4.88.}

KAPITOLA 11.

Vede k ostřihání zákona, 22. žehná pni-tařem, a zlořečí přestupníkům jeho.

Miluj tedy Hospodina Boha svého a ostřihaj * nafižení jeho, ustanovení a soudy jeho, i prikázání jeho po všechny dny. *^{17.6. 18.4.88.}

2. A znejtež dnes (nebo ne k svým synům vašim mluvím, kteříž neznali toho, ani neviděli,) trestání Hospodina Boha svého, důstojnost jeho, ruku jeho silnou a rā-mu jeho vztažené, *^{17.6. 18.4.88.}

3. A znamení i skutky jeho, kteréž činil u prostřed Egypta Farao-novi, králi Egyptskému, i vsj ze-mi jeho. *^{17.6. 18.4.88.}

4. A co * učinil vojsku Egyptské-mu, koňům i vozům jeho, kterýž uvedl vody moře rudého na ně, když vás honili, a shladil je Ho-s-podin až do dnešního dne; i *^{17.6. 18.4.88.}

5. Také co učinil vám na poušti,

dokudž jste nepřišli až k místu to-muto, *^{17.6. 18.4.88.}

6. A co učinil * Dátanovi a Abi-ronovi, synům Eliaba, syna Ru-benova, když země otevřela usta svá, a požřela je i čeledi jejich, stany jejich se všim statkem jejich, kterýž při sobě měli, u pro-sřed všeho Izraele. *^{17.6. 18.4.88.}

7. Ale * oči vaše viděly všechny skutky Hospodinovy velké, kteréž činil. *^{17.6. 18.4.88.}

8. Protož * ostřihajte všech prikázání, kteréž já dnes prikazuji vám, abyste zmocnění byli, a ve-řidouce, dědičné obdrželi zemi, do- kteréž vy jdete k dědičnému jí obdržení. *^{17.6. 18.4.88.}

9. A aby se * prodlili dnové vaši na zemi, kterouž s přísahou za-slibil dáti Hospodin otcům vašim i semeni jejich, zemi o mlékem a srtví oplývající. *^{17.6. 18.4.88.}

10. Nebo země, do kteréž ty již věházíš, abys ji dědičné obdržel, není jako země Egyptská, z níž jsi vyšel, v kteréž jsi rozsilval símě své, a svažoval jí do ustání noh svých jako zaurádu bylinnou. *^{17.6. 18.4.88.}

11. Ale země, do kteréž vy jdete, abyste ji dědičné vladli, jest země hornatá, mající i údolí, kteréž z deště nebeského svažována bý-vá vedou. *^{17.6. 18.4.88.}

12. Země, o kterouž Hospodin Bůh tvůj pečuje, a vzdávky oči Hospodina Boha svého obráceny jsou na ni, od počátku roku až do konce jeho. *^{17.6. 18.4.88.}

13. Protož jestiže opravdově * pos-louchati budete prikázání mých, kteréž já vám dnes prikazuji, mi-lujíce Hospodina Boha svého a sloužíce jemu z celého srdce své-ho a ze vsi duše své, *^{17.6. 18.4.88.}

14. Dám * dešt zemi vaši časem svým, ranní i pozdní, a sklizeți budeš obilí své, víno své i olej svůj. *^{17.6. 18.4.88.}

15. Dám i pastvu na poli tvém pro hovada tvá, a budeš jísti až do syrosti. *^{17.6. 18.4.88.}

16. Vysřihajtež se tedy, aby ne-bylo svedeno srdce vaše, abyste odstoupilce, nesložili bohum ci-zím, a neklaněli se jim. *^{17.6. 18.4.88.}

17. Protož Hospodin velice by se na vás * rozhněval, a zavrel by nebe, aby deště nedávalo, a ze-mě aby nedávala úrody své; i o za-hynuli byste rychle z země výbor-né, kterouž Hospodin vám dává. *^{17.6. 18.4.88.}

18. Ale * složte tato slova má

v srdci svém a v mysli své, a u-važte je sobě za znamení na ru-kou svých, a budou jako náčelník mezi očima vašimi. *^{17.6. 18.4.88.}

19. A vyučujte jim syny své, roz-mlouvajice o nich, když půjděš v domě svém, aneb když půjděš cestou, když lebněš i když vsta-něš. *^{17.6. 18.4.88.}

20. Napišcež je také na veřejích domu svého i na branách svých, 21. Aby byli * rozmoženi dnové vaši a dnové synů vašich na zemi, kterouž s přísahou zaslibil Ho-s-podin otcům vašim, že jí dá jim, dokudž nebo trvá nad zemi. *^{17.6. 18.4.88.}

22. Nebo jestiže bedlivě ostřihati budete všech prikázání těchto, kteréž já prikazuji vám, abyste je činili, milujice Hospodina Boha svého, a chodice po všech cestách jeho, a přidržejice se jeho: *^{17.6. 18.4.88.}

23. Tedy vyzene Hospodin vše-cky ty narody od tváři vaši, a vladnouti budete dědičné * narody většimi i silnějšími, nežli jste vy. *^{17.6. 18.4.88.}

24. Všeliké * místo, na kteréž by vstoupila noha vaše, vase bude; i od pouště a od Libanu, a od řeky Eufraten až k moři nejdalšímu bude nepostavi vaše. *^{17.6. 18.4.88.}

25. Nepostavi se žádný proti vám; strach a bázeň vás pustí Hos-podin Bůh váš na tvář vsi země, po- kteréž choditi budete, jakož jest mluvil vám. *^{17.6. 18.4.88.}

26. Hle, * já předkládám vám dnes požehnání i zlořečení. *^{17.6. 18.4.88.}

27. Požehání, budete-li poslou-chați prikázání Hospodina Boha svého, kteréž já dnes prikazuji vám. *^{17.6. 18.4.88.}

28. Zlořečení pak, jestiže byste neposlouchali prikázání Hos-podina Boha svého, ale sešli byste se cesty, o kteréž já dnes příka-zuji vám, následujice bohů cizích, kterýchž neznáte. *^{17.6. 18.4.88.}

29. A když by tě uvedl Hospodin Bůh tvůj do země, do kteréž ty jdeš, abys dědičné vladl jí, tedy dáš požehnání toto na hoře Gaba-ritim, a zlořečení na hoře Hébal, *^{17.6. 18.4.88.}

30. Kteréž jsou za Jordánem, za cestou chýlící se k západu slunce, v zemi Kananejského, jenž bydlí ko roviny More. *^{17.6. 18.4.88.}

31. Nebo vy půjdete přes Jor-dán, abyste vešli a dědičné vladli zemi, kterouž Hospodin Bůh váš

dá vám; i obřezte ji dědičné, a budete v ni bydliti. *^{17.6. 18.4.88.}

32. Hlíďtež tedy, abyste činili všechna ustanovení a soudy, kteréž já dnes vám předkládám.

KAPITOLA 12.

Veš Bůh modlářství kastí, 4. v místě jistém obětovati, 23. Zapovídá krve jísti 29. a poháně následovati.

Tato jsou ustanovení a soudové, kterýchž ostřihati budete, čince v zemi, kterouž Hospodin Bůh otců tvých dá tobě, abys dědičné vladl jí po všechny dny, v nichž živi budete na zemi. *^{17.6. 18.4.88.}

2. Zkazite do gruntu všechna mis-ta, na nichž sloužili narodové, (kteréž vy dědičné opanujete,) bo-hum svým, na vrších vysokých a na pahrbcích, a pod každým stro-mem ratolestným. *^{17.6. 18.4.88.}

3. Oltáře jejich * zbořte, a obra-zy jejich zlucte, háje také jejich ohněm spalte a rytliny bohů jejich strojkojte, a vyhladte jméno je-jich z místa toho. *^{17.6. 18.4.88.}

4. Neučíníte tak Hospodinu Bo-hu svému. *^{17.6. 18.4.88.}

5. Ale kteréž by * místo vyvolil Hospodin Bůh váš ze všech po-kolení vašich, aby položil jméno své tu, a bydlil na něm, hledati ho, a tam choditi budete. *^{17.6. 18.4.88.}

6. Tam také přinášeti budete zá-paly své a oběti i desátky své, oběti rukou svých i sliby své, do-brovolné oběti své, i prvorozené z skotů a bravů svých. *^{17.6. 18.4.88.}

7. A jisti budete tam před Ho-s-podinem Bohem svým, a veseliti se budete v každé věci, k níž při-činíte ruky své, vy i domové vaši, v nichž požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj. *^{17.6. 18.4.88.}

8. Nebudete dělati tak, jakž my nyní zde činíme, jeden každý což se mu dobrého vidí. *^{17.6. 18.4.88.}

9. Nebo až dosavad nepřišli iste k odpočínutí a dědictví, kteréž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. *^{17.6. 18.4.88.}

10. Ale když přejdouce Jordán, bydliti budete v zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dá vám, abys ji vladl právem dědičným, a odpo-činutí dá vám ode všech vůkol ne-bezpečně. *^{17.6. 18.4.88.}

11. Tedy k místu tomu, kteréž * by vyvolil Hospodin Bůh váš, aby tam přebývalo jméno jeho, přinášeti budete všechny věci, kte-

řez, já prikazuji vám, zápaly své, oběti své a o desátky své, a oběti rukou svých a všecko, což přední-byste činili Hospodinu. *v.13,29.
12. A veseliti se budete před Hospodinem Bohem svým, vy i synové vaši i dcery vaše, služebníci tví, jest v branách tvých, nebo nemají dílu a dědictví s vámi. *IV.M.18,24.

13. Vystříhej se, abys neobětoval zápalných obětí svých na žádném místě, kteréž bys sobě obhlédl. 14. Ale na tom místě, kteréž by vyvolil Hospodin v jednom z pokolení tvých, tam obětovati budeš zápaly své, a tam učiníš všecko, což já prikazuji tobě.

15. A však jestliže by se kdy zalíbilo duši tvé, zabiješ sobě, a jisti budeš maso vedle požehnaní Hospodina Boha svého, kteréž by dal tobě ve všech městech tvých: nečistý i čistý jisti je bude, jako srna * i jelena. *v.22.
16. Krve * toliko jisti nebudete, na zemi vycedíte ji jako vodu. *III.M.3,17.

17. Nebudeš moci jisti v městě svém desátků obilí svého, vína a oleje svého, i prvorozených skotů a bravů svých, i všeho, k čemuž se slibem zavážeš, dobrovolných obětí svých a obětí rukou svých.

18. Ale * před Hospodinem Bohem svým jisti je budeš na místě, kteréž vyvolil Hospodin: Bůh tvůj, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj a děvka tvá, i Levita, kterýž jest v branách tvých, a veseliti se budeš před Hospodinem Bohem svým ve všech věcech, k nimž bys přičítal ruky své. *k.14,28.

19. Vystříhejž se, abys neopouštěl Levitů v zemi své po všecky dny své.

20. Když * rozšíří Hospodin Bůh tvůj pomezí tvé, jakož mluvil tobě, a řekl bys sám v sobě: Budu jisti maso, proto že žádá duše tvá jisti budeš maso, vedlé vši libosti své jisti budeš maso. *k.19,11,26,14.

21. Jestliže by daleko bylo od tebe místo, kteréž vyvolil Hospodin Bůh tvůj, aby přebývalo tam jméno jeho, zabiješ hovada z skotů neb bravů svých, kteréž by dal Hospodin tobě, jakž jsem přikázal tobě, a jisti budeš v městě svém, vedlé vši libosti duše své. 22. Jakž se jídá * srna a jelen,

tak je jisti budeš: netistý i čistý bude je jisti. *v.16.

23. Toliko buď stálý, abys krve nejedl; nebo krev jest duše, protože nebudeš jisti duše s masem jeJim.

24. Nejeziž jí, ale na zem ji vyceď jako vodu.

25. Nebudeš jisti jí, aby tobě dobře bylo i synům tvým po tobě, když bys činil, což dobře jest před očima Hospodinovými.

26. Ale posvěcené věci své, kteréž bys měl, a což bys slibil, vezmeš, a doneseš na místo, kteréž vyvolil Hospodin.

27. A obětovati budeš oběti své zápalné, maso a krev, na oltář Hospodina Boha svého; ale krev jiných obětí tvých vyлита bude na oltář Hospodina Boha tvého, maso pak jisti budeš.

28. Ostříhej a poslouchej všech slov těchto, kteréž já prikazuji tobě, aby tobě dobře bylo i synům tvým po tobě až na věky, když bys činil, což dobřeho a pravého jest, před očima Hospodina Boha svého.

29. Když by pak vyplnění Hospodina Bůh tvůj od tváří tvé národy ty, k nimž ty tudíž vejdeš, abys dědičné vládli jimi, a dědičné je opanoval, a bydlil v zemi jejich,

30. Vystříhej se, abys * neuvázl v osidlo, jda za nimi, když by již vyhazeni byli od tváří tvé. Nevypítávej se na bohy jejich, říkaje: Jak jsou sloužili národové ti bohům svým, tak i já učiním. *k.18,9.10,23,7.Ž.108,84,95.

31. Nečiníš tak Hospodinu Bohu svému, nebo všecko, což v ohavnosti má Hospodin, a čehož nenávidí, činili bohům svým; také i synové své, a dcery své ohněm páliji ke cti bohům svým.

32. Cožkoli já prikazuji vám, ostříhatí budete, čínice to; * nepřidáte k tomu, aniž což * z toho ujmete. *přil.30,6.

KAPITOLA 13.

K falešnému proroku a svidací jak se chovali náleželo,

Povstal-li by u prostřed tebe prorok, aneb někdo, ješto by mluvil sny, a ukázal by tobě znamení aneb zázrak, 2. Byť se pak i stalo to znamení aneb zázrak, a mluvil by tobě, říka: Poďme, následujme * bohů

cizích, (kterýchž neznáš), a služme jim: *v.8,19.

3. Neuposlechněš slov proroka toho, ani snáše, nebo * zkušuješ vás Hospodin Bůh váš, aby známe bylo, milujete-li Hospodina Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své. *v.8,2.

4. Hospodina Boha svého následujte, a jeho se bojte, prikázání jeho ostříhajte, hlasu jeho poslouchajte, jemu služte a jeho se přičiňte.

5. Prorok * pak ten aneb snář zamorován bude, nebo mluvil to, čímž by odvratil vás od Hospodina Boha vašeho, (kterýž vyvedl vás z země Egyptské, a vykoupil té z domu služby) aby té srazil v sestý, kterouž prikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, abys chodil po středku svého. *k.18,20.

6. Jestliže by té tajně nabádal bratr tvůj, syn matky tvé, aneb syn tvůj, aneb dcera tvá, aneb manželka, kteréž jest v lůně tvém, aneb přítel tvůj, kterýž by mluvil byl jako duše tvá, říka: Poďme a služme bohům cizím, (kterýchž jsi neznal ty ani otcové tvoji.)

7. Z bohů pohanských, kteréž všude kol vás jsou, buď blízko aneb daleko od tebe, buď jednoho konce země až do druhého konce jejího, 8. Nepovoluj jemu, aniž ho poslouchej; neodpusť * mu oko své, aniž se situješ, aniž zatajíš ho. 9. Ale bez milosti * zabiješ jej; ruka tvá nejprv na něj bude vztažena, abys ho zabil, a potom ruce všeho lidu. *k.17,6,7;18,20.

10. A ukamenuješ jej až do smrti, nebo chtěš odvésti tebe od Hospodina Boha tvého, kterýž tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby. 11. Aby všecen lid Izraelský * uslyšice to, bál se, a nečinil více něco podobného věci této nejhorší u prostřed tebe. *k.17,18;18,20.

12. Uslyšel-li bys o některém městě svém, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, abys tam bydlil, ani praví: Vyšli muži, lidé neslechetní z prostředku tvého, kteříž svedli spoluobyvatele své, říkouce: * Poďme, služme bohům cizím. *v.2,6. ryčých jeji se nedotknete.

14. Tedy vyhledej * vyzvěz a dobře se na to vyptej, a jestliže jest

pravda a jistá věc, že ohavnost se stala u prostřed tebe,

15. Zbiješ obyvatele města toho mětem, a jako věc proklatou zkažíš je i všecko, což by v něm bylo, hovada také jeho nemém pobiješ.

16. A všecky kořisti jeho shromáždíš u prostřed ulice jeho, a spálíš ohněm to město i všecky kořisti jeho docela Hospodinu Bohu svému, aby byla hromada rudu věčná; a nebude více staveno.

17. A nevezmeš * nicéhož z věcí proklatých, aby Hospodin odvratil se od hněvu prchlivosti své, a učinil tobě milosrdenství své, a usmíloval se nad tebou, i rozmnožil tě, jakož s přísahou zaslíbil otcům tvým. *k.7,25,28.

18. Protož poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, ostříhaje všech prikázání jeho, kteréž já dnes prikazuji tobě, abys činil, což pravého jest, před očima Hospodina Boha svého.

KAPITOLA 14.

Žřevčohá žstých i nečstých oznámení, 22. a poručení o úsatech.

Synové jste Hospodina Boha vašeho, protož nebudete se řezati; * aniž sobě uděláte lysiny mezi očima vašima nad mrtvým. *III.M.19,28.

2. Nebo lid * svatý jsi Hospodinu Bohu svému, a tebe o vyvolil Hospodin, abys jemu byl za lid zvláštní ze všech národů, kteříž jsou na tváři země. *k.7,6.9,4,20.

3. Nebudeš jisti žádně věci ohavně.

4. Tato * jsou hovada, kteréž jisti budete: Voly, ovce a kozy, *III.M.11,2,našl.

5. Jelena, dannele, srnu, kamslíka, jezevce, bůvola a losa.

6. Každé hovado, kteréž má kopyta rozdělená, tak aby rozdvojená byla, a přežívá mezi hovady, jisti je budete.

7. A však ne všech přežívajících, aneb těch, kteréž kopyta rozdělená mají, budete jisti, jako velblouda, zajíce a králíka; nebo až přežvají, však kopyta rozdělená nemají, netista jsou vám. 8. Též svině, nebo rozdělené mají kopyto, nepřezívá, netista vám bude; masa jejího jisti nebudete, a mrcchy její se nedotknete.

9. Ze všech pak živočichů, kteříž u vodách jsou, tyto * jisti budete;

Cožkoli má plejtvu a šupiny, jisti budete.

10. Což pak nemá plejtvu a šupin, toho jisti nebudete; nečistě vám bude.

11. Všecko ptactvo čisté jisti budete. Těchto pak jisti nebudete:

12. Orla, noha, orlice mořské.

13. A sokola, supa a luňáka vedle pokolení jeho,

14. A žádného krkavce vedle pokolení jeho,

15. Pstrosa, sovy, vodní káně a krahulce vedle pokolení jeho.

16. Raroha, kalousa a labuti,

17. Pelikána, porfiriana, a křehaře.

18. Čapa, volavky vedle pokolení jejího, dedka a netopýře.

19. A všeliký zeměplaz létající nečistý bude vám, nebudete ho jisti.

20. Každého piáka čistého jisti budete.

21. Žádné * umrliny jisti nebudete; přichozím, kterýž jest v bránách tvých, dáš jí, a jisti jí bude,

aneb prodáš cizozemci, nebo lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému.

22. Ochoťné dávati budete * desátky ze všech užitek semene svého, kterýž by přišli s pole každého roku.

23. A jisti budete před Hospodinem Bohem svým, (na místě, kterýž by vyvolil, aby tam přebývalo jméno jeho,) desátky z obilí, vína i oleje svého, a prvorozené z volů svých a drobného dobytka svého, abys se učil báti Hospodina Boha svého po všechny dny.

24. Jestliže by pak daleká byla cesta, a nemohl bys donést toho, proto že daleko jest od tebe to místo, kterýž by vyvolil Hospodín Bůh tvůj k přebývání tam jména svého, když požehná tobě Hospodín Bůh tvůj:

25. Tedy zpeněžíš je, a svázané peníze vezma v ruku svou, půjdeš k místu, kterýž by vyvolil Hospodín Bůh tvůj.

26. A vynaložíš ty peníze na všecko, čehož žádá duše tvá, na nápoj silný, a na všecko, čehož by sobě žádala duše tvá, a jisti budete tam před Hospodinem Bohem svým, a veselili se budete v i dům tvůj.

27. Levitý pak, kterýž by v bránách tvých bydlil, neopustíš, nebo * nemá dílu a dědictví s tebou.

28. Každého léta třetího oddělíš všechny desátky z užitek svých toho léta, a složíš je v bránách svých.

29. I přijde Levita, (nebo nemá dílu a dědictví s tebou,) a host a sirotek i vdova, kteříž jsou v bránách tvých, i budou jisti a nasytí se. * aby požehnal tobě Hospodín Bůh tvůj při všelikém díle rukou tvých, kterýž bys dělal. *k.28.1.nesl.

KAPITOLA 15.

1. Opatrování chudých, o propouštění koutných, 19. Nařzení o prvorozených.

2. Každého léta sedmého * odpouští téti budeš.

3. Tento pak bude způsob odpouštění, aby odpustil každý věřitel, kterýž půjčil každému věřiteli, kterýž půjčil bližnímu svému; nebude upomínati bližního svého a nebrátra svého, nebo vyhlášeno jest, odpouští Hospodino.

4. Cizozemce upomínati budeš, ale to, což bys měl u bratra svého, propustí ruka tvá.

5. Toliko aby nuzným nědo nebyl přičinou tové, poněvadž * hojně požehná tobě Hospodín v zemi, kterouž Hospodín Bůh tvůj dá tobě v dědictví, abys jí dědicně vládl.

6. Jestliže však * pilně poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, tak abys hleděl činiti každé přikázání to, kterýž já tobě dnes přikazuji.

7. Hospodín zajistí Bůh tvůj * požehná tobě, jakož mluvívá tobě, tak že budeš moci o půjčování národům mnohým, tož pak nebude potřeba vypůjčovati; i budeš panovati nad národy mnohými, ale oni nad tebou nebudou panovati.

8. Byl-li by u tebe * nuzný někdo z bratří tvých, v některém městě tvém, v zemi tvé, kterouž Hospodín Bůh tvůj dá tobě, o nezavrdíš srdce svého, a nezavřeš ruky své před nuzným bratrem svým:

9. Ale sčítře otevřeš jemu ruku svou, a ochotně půjdeš jemu, jakž by mnoho potřeboval toho, v čemž by nouzi měl.

10. Vystříhej se, aby nebylo něco

nepravého v srdci tvém, a řekl bys: Blíží se rok sedmý, jenž jest rok odpouštění, a bylo by nečistě chetné oko tvé k bratru tvému nuznému, tak že bys neudělil je mu, pročej by volal proti tobě k Hospodinu, a byl by na tobě hřích:

10. Ale ochotně dáš jemu, a nebude srdce tvé neupřímné, když budeš dávat jemu; nebo fou přičinou požehná tobě Hospodín Bůh tvůj ve všech skutcích tvých a ve všem díle, k kterémuž bys vztál ruku svou.

11. Nebo * nebudete bez chudých v zemi vaší; protož přikazují tobě, řka: Abyš ochotně otvíral ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému v zemi své.

12. Jestliže by * prodán byl tobě bratr tvůj Žid aneb Zítovka, a sloužil by tobě za šest let, sedmého léta propustíš jej od sebe svobodného.

13. A když jej propustíš svobodného od sebe, nepustíš ho prádného. Sčítře darovati jej budeš dary z dobytka svého, z stodoly a z vlnice své; v čemž požehnal tobě Hospodín Bůh tvůj, z toho dáš jemu.

14. A pamatuj, že jsi služebníkem byl v zemi Egypťské, a že tě vykoupil Hospodín Bůh tvůj, protož já to dnes tobě přikazuji.

15. Pakliť že by tě miloval i dům tvůj, a že mu dobře u tebe,

16. Tedy * vezma špiči, probodneš ucho jeho na dveřích, a bude u tebe služebníkem na věky. Takž podobně i děvce své učiníš.

17. Necht' není za těžké před očima tvými, když bys ho svobodného propustil od sebe, nebo dvojnásob více, než ze mzdy nájemníka, sloužil tobě šest let; i požehná tobě Hospodín ve všech věcech, kteréž činiti budeš.

18. Všeho * prvorozeného, což se narodí z skotů tvých neb z bravů tvých, samce posvětiš Hospodinu Bohu svému. Nebudeš dělati prvorozeným volkem svým, a nebudeš holiti prvorozených ovec svých.

19. Před Hospodinem Bohem svým budeš je jisti na každý rok na místě, kterýž by vyvolil Hospodín, ty i celej tvá.

20. Pakliť by na něm byla * vada, že by kulhavé aneb slepé bylo, aneb mělo by jakoukoli škodlivou vadu,

nebudeš ho obětovati Hospodinu Bohu svému.

21. V bránách svých budeš je jisti, budto * čistý neb nečistý, rovně jako srnu aneb jelena:

22. Toliko krve jeho nebudeš jisti, ale na zem vycedíš ji jako vodu.

KAPITOLA 16.

O itech slavnostech výročních, 18. a ustanovení soudců.

1. O stříhej měsíce Abib, abys * slavil Fáze Hospodinu Bohu svému, nebo toho měsíce Abib vyvedl tě Hospodín Bůh tvůj z Egypta v noci.

2. A obětovati budeš Fáze Hospodinu Bohu svému z bravů i skotů na místě, kterýž by vyvolil Hospodín, aby tam přebývalo jméno jeho.

3. Nebudeš v něm jisti nic kvašeného. Za sedm dní jisti budeš přeseňnic, chléb trápení, (nebo s chvátáním vyšel jsi z země Egypťské,) abys pamatoval na den, v kterémž jsi vyšel z země Egypťské, po všechny dny života svého.

4. Aniž spatřin bude u tebe kvas ve všech končinách tvých za sedm dní, a nezustane nic přes noc masa toho, kterýž bys obětoval u večer toho dne prvního až do jitra.

5. Nebudeš moci * obětovati Fáze v každém městě svém, kierež Hospodín Bůh tvůj dává tobě.

6. Ale na místě, kterýž by vyvolil Hospodín Bůh tvůj, aby přebývalo tam jméno jeho, tu * obětovati budeš Fáze, a to u veter, při západu slunce v jisty čas vyjiti tvého z Egypta.

7. Péci pak budeš a jisti na místě, kterýž by vyvolil Hospodín Bůh tvůj, a ráno navracuje se, půjdeš do stanů svých.

8. Sedm dní jisti budeš přeseňnic, dne pak sedmého bude slavnost Hospodinu Bohu tvému; ničehož v ní dělati nebudeš.

9. Sedm * téhodnu setěš sobě; od začátku žně začneš počítati sedm téhodnu.

10. Tehdy slaviti budeš slavnost téhodnu Hospodinu Bohu svému; seť budeš moci býti, to dáš * dobrovolně Hospodinu Bohu tvému.

11. I veselili se budeš před Hospodinem Bohem svým, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebníci tvůj a děvka tvá, i Levita, kterýž by byl v bránách tvých, a přichozí, sirotek i

vdova, kteříž by byli u prostřed tábě, na místě, * kteříž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj k přebývání tam jména svého. *v.16.

12. A tak rozpoznáti se budeš, když oštriháti a vykonávati budeš ustanovení tato.

13. Slavnost stanů světití budeš za sedm dní, když shromáždíš s pole svého a z vinnice své.

14. I * budeš se veseliti v slavnosti své, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebníci tví a služebnice tvá, Levitai i přičichozi, sirotek i vdova, kteříž by byli v branách tvých. *k.12,16.

15. Sedm dní svátek světití budeš Hospodinu Bohu svému na místě, kteréž by vyvolil Hospodin, * když požehná tobě Hospodin Bůh tvůj ve všech úrodách tvých, a ve všech dílech práci rukou tvých, a tak budeš vesel. *k.14,20.

16. Třikrát * v roce postaví se každý pohlaví mužského před Hospodinem Bohem tvým na místě, kteréž by vyvolil, na slavnost přisníc, na slavnost téhodná a na slavnost stanů. a neukážeť se o před Hospodinem prázdný; *II.M.23,17. ok.23,18.

17. Každý podlé daru sobě daného, vedlé požehnání Hospodina Boha svého, jehož on udělil tobě.

18. Soudce * a správce ustanovíš sobě ve všech městech svých, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě v každém pokolení tvém, kteříž souditi budou lid soudem spravedlivým. *II.P.n.19,5.

19. Neuchýlíš * soudu, a nebudeš šetřiti osoby, aniž přijmeš daru; nebo daroslepuje oči moudrých, a přivrací slova spravedlivých. II.M.23,6.

20. Spravedlivě spravedlnosti * nástředovati budeš, abys živ byl, a dědicné vládi zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. *z.24,16.

21. Nevyšadíš sobě háje jakým-koli dřívím u oltáře Hospodina Boha svého, kterýž uděláš sobě, což v ohavnosti má Hospodin Bůh tvůj.

KAPITOLA 17.

Oběti vadné. 2. Pomsta nad medláři. 8. Soud nesnadný. 14. Ustanovení krále.

Nebudeš obětovati Hospodinu Bohu svému vola aneb dobytčete, na němž by vada * byla, aneb jaká-koli věc zlá, nebo ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému. *II.II.M.22,20.

2. Bude-li * nalezen u prostřed tebe v některém městě tvém, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, muž aneb žena, ješto by se dopouštěl zlého před očima Hospodina Boha tvého, přestupuje smlouvu jeho. *k.13,9.

3. A odejda, sloužil by bohům cizím, a klaněl by se jim, buď * slunci neb měsíci, aneb kterému rytířstvu nebeskému, čehož jsem nepřikázal. *k.10,10. 1er.8,2.

4. A bylo by povědno tobě, a slyšel bys o tom, tedy vyptáš se pilně na to, a jestliže bude pravda a věc jistá, že by se stala taková ohavnost v Izraeli:

5. Bez litosti vyvedeš muže toho aneb ženu tu, kteráž zlé páčali, k branám svým, muže toho aneb ženu, * a kamením je uházíš, ať zemrou. *k.13,9.

6. V * ústech dvou aneb tří svědků zabít bude ten, kdož umřítí má, nebudeť pak zabít podlé vyznání svědka jednoho. *k.19,15. Jan.8,17.

7. Ruka svědků * nejprv bude proti němu k zabiti jeho, a potom ruce všeho lidu, a tak odejmeš o zlé z prostředku svého. *k.13,9. ok.19,19.

8. Bylo-li by při soudu něco nesnadného, mezi krví a krví, mezi při a při, mezi ranou a ranou, v jakékoli rozepři v branách tvých, tedy vstana, půjdeš k místu, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj.

9. A přijdeš k * kněží Levitského pokolení aneb k soudci, kterýž by tehdaž byl, i budeš se jich piáti, a oznámíš výpověď soudu. *II.Par.19,8,11.

10. Učiníš tedy vedlé naučení, kteréž by vynesli z místa toho, kterýž by vyvolil Hospodin, a hled, abys všechno, čemuž by tě učili, tak vykonal.

11. Podlé vyřízení zákona, kteréž muž by tě naučil, a podlé rozsudku, kterýž by vypověděli, u-činíš; * neuchýlíš se od slova sobě oznámeného ani na pravo ani na levo. *k.5,29. z.11,9,51.

12. Jestliže by pak kdo z zpouru se vydal, tak že by neposlechl kněze postaveného tam * k službě před Hospodinem Bohem tvým, aneb soudce, tedy ať umře člověk ten, a odejmeš zlé z Izraele. *k.10,8.

13. Aby * všecken lid uslyšce, báli se, a více v zpouru se nevydávali. *k.13,11.

14. Když vejdeš do země, kterouž

Hospodin Bůh tvůj dá tobě, abys ji dědicně obdržel, a budeš v ni bydleti, a řekneš: * Ustanovení nad sebou krále, jako i jini narodové mají, kteříž jsou vůkol mne:

15. Toho toliko ustanovíš nad sebou krále, kteréhož by vyvolil Hospodin Bůh tvůj. Z prostředku bratří svých ustanovíš nad sebou krále; nebudeš moci ustanoviti nad sebou člověka cizozemce, kterýž by nebyl bratr tvůj.

16. A však ať nemává mnoho kovářů, ať neobrací zase lidu do Egypta, z příčiny rozmožení kovářů, zvláště ponevadž Hospodin vám řekl: Nevracujte se zase cestou touto více.

17. Nebudeť také míti * mnoho žen, aby se neodvrátilo srdce jeho; stříbra také aneb zlata, ať sobě příliš nerozmnožuje. *I.Kr.11,1,4.

18. Když pak došedne na stolici království svého, vypíše sobě připomenutý zákon tento do knihy kněží Levitských.

19. A budeť je mti při sobě, a čistí jej bude po všechny dny života svého, aby se naučil báti Hospodina Boha svého, a aby ostříhal všech slov zákona tohoto i ustanovení těch, a činil je.

20. Aby nepozdvihlo se srdce jeho nad bratří jeho, a neuchýlilo se od příkázání na pravo aneb na levo, aby dlouho živ byl v království svém, on i synové jeho u prostřed Izraele. *k.5,9. z.11,9,51.

KAPITOLA 18.

Dědicství Levitů jaké být mělo. 6. Ohavnosti pohanké zapovědny. 16. Prorok veliký zaslíben.

Nebudou * mti kněží Levitští a všechno pokolení Levitské dílu a dědicství s jiným lidem Izraelským; oběti ohnivá Hospodinovy a dědicství jeho jistí budou. *k.10,9.

2. Dědicství nebude mti u prostřed bratří svých, Hospodin jest dědicství jejich, jakož jim mluvil.

3. Toto pak náležeti bude kněžím od lidu od obětujících obět, bud vola neb dobytčete: Dáno bude knězi píce, a lice a žaludek.

4. Prvotiny obilí svého, vina a ovoce svého, i prvotiny vlny z ovčích dáš jemu.

5. Nebo je vyvolil Hospodin Bůh tvůj ze všech pokolení tvých, aby stal k službě ve jménu Hospodina, on i synové jeho po všechny dny.

6. Když by pak přišel který Levita z některého města svého, ze všeho Izraele, kdež bydlil, a přišel by s velikou žádostí duše své na místo, kteréž by vyvolil Hospodin: Sloužití bude ve jménu Hospodina Boha svého, jako i jini bratří jeho Levitové, kteříž tu stojí před Hospodinem.

8. Díl rovný jisti budou, (bez škody toho, což by každý z nich prodal,) vedlé čeledi otců.

9. Když vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, * neuč se činiti podlé ohavnosti narodů těch. *k.12,30.

10. Nebude nalezen u tobě, kdož by vedl syna svého aneb * dcery svou skrz oheň, ani výšič, ani planětník, ani čarodějník, ani kouzelník. *III.M.18,21.

11. Ani losník, ani zaklínač, ani hadač, ani * černokněžník, ani *I.Sam.28,11.

12. Nebo * ohavnost jest Hospodinu, kdožkoli činí to, a pro takové ohavnosti Hospodin Bůh tvůj vzmítá je od tváři své. *k.12,31.

13. Dokonalý * budeš před Hospodinem Bohem svým. *z.15,2.

14. Nebo národové ti, * kterýmiž vládnouli budeš, planetáři a věščí poslouchají, tobě pak toho nedopouští Hospodin Bůh tvůj.

15. Proroka * z prostředku tvého, z bratří tvých, jako já jsem, vzbudí tobě Hospodin Bůh tvůj; jeho poslouchati budete.

16. Podlé všeho toho, * jakž jsi žádal od Hospodina Boha svého, na Orébě, v den shromáždění, řka: Ať více neslyším hlasu Hospodina Boha svého, ani více vidím ohně toho velikého, abych neumřel. *II.M.30,19.

17. Pročež mi řekl Hospodin: * Dobře mluvíš, což jsou mluvíš. *k.5,28.

18. Proroka * vzbudím jim z prostředku bratří jejich, jako jsi ty, a položím slova má v ústa jeho, a bude jim mluvití všecko, což mu přikáží. *Jan.1,46.

19. I budeť, že kdo by koli neposlouchal slov mých, kteréž mluvíti bude ve jménu mém, já vyhledávati budu na něm.

20. Prorok pak, kterýž by pyšně se vystavoval, mluvě slovo ve jménu mém, kteréhož jsem mluvíti jemu nepřikázal, a kterýž by mluvil ve jménu bohu cizích, takový prorok ať umře. *Jer.14,15.

21. Jestliže pak diš v srdci svém: Kterak poznáme slovo to, jehož by nemluvil Hospodin?

22. Když by * mluvil něco prorok ve jménu Hospodinu, a však by se toho nestalo, aniž by přišlo, toť jest to slovo, jehož nemluvil Hospodin; z pýchut jest to mluvil prorok ten, nebož se ho. *Jer.28,7,8,9.

KAPITOLA 19.

Oodělení měst k utikání 15. a pomsta na svědka falešného.

Když by vyhladil Hospodin Bůh tvůj národy, jejtichžto zemi Hospodin Bůh tvůj dává tobě, a opanoval bys je dědicně, a bydlil bys v městech jejich i v domích jejich. 2. Oddělíš sobě tři města u prostřed země své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abys ji dědicně obdržel.

3. Spraviš sobě cesty, a rozdělíš na tři díly všechu krajinu země své, kterouž v dědicství dá tobě Hospodin Bůh tvůj, i bude utikati tam každý vražedník:

4. (Totť pak bude právo vražedníka, kterýž by tam utekl, aby živ byl: Když by * zabil bližního svého nechtě, aniž by ho nenáviděl prve. *Iv.21,13.

5. Jako vejda někdo z bližním svým do lesa sekati dříví, rozvedl by rukou svou sekeru, aby utěl dřevo, a ona by spadla s topořiště, a trefila by bližního jeho, tak že by umřel, ten uteče do nekteřého z měst těchto, a živ bude.)

6. Aby * přítel zabitého, stihaje vražedníka toho, když by se rozpálilo srdce jeho, nedohonil ho na daleké cestě, a ranil smrtědlně, jesto by nebyl hoden smrti, ponevadž ho prve neměl v nenávisiti. *Iv.9,12.

7. Protož já prikazuji tobě * řka: Tři města oddělíš sobě. *Iv.20,9.

8. Pakli by * rozšířil Hospodin Bůh tvůj končiny tvé, jakož s přísahou zaslíbil očům tvým, a dal by tobě všechnu tu zemi, kterouž řekl dáti očům tvým. *k.12,20.

9. (Když bys * ostríhal všech příkázání těchto, čímž je, kteráž já dnes prikazuji tobě, abys miloval Hospodina Boha svého, a chodil po cestách jeho po všechny dny,) tedy přidáš sobě ještě tři města mimo tři onano. *k.15,6.

10. Aby nebyla vyлита krev nevinná u prostřed země tvé, kterouž

Hospodin Bůh tvůj dá tobě v dědicství, a aby nebyla na tobě krev.

11. Ale byl-li by kdo, * máje v nenávisti bližního svého, a činil by úklady jemu, a povstana proti němu, ranil by ho smrtědlně, tak že by umřel, a utekl by do nekteřého z těch měst.

12. Tedy pošl starší města toho, a vezmou jej odtud, a dají v ruce příteli toho zabitého, aby umřel.

13. Neodpusti jemu oko tvé, ale svedeš krev nevinnou z Izraele, i bude dobře tobě.

14. Nepreneseš * meze bližního svého, kterouž vymezuješ předkové v dědicství tvém, kteréž obdržíš v zemi, jižto Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abys ji dědicně obdržel. *k.27,17.

15. Nepovstane * svědek jeden proti někomu z příčiny jakékoli nepravosti, a jakéhokoli hříchu ze všech hříchů, kterýmž by * kdo hřešil; o v ústech dvou svědků a neb v ústech tří svědků stane slovo. *Iv.35,9, *Mat.18,16.

16. Povstal-li by svědek falešný proti někomu, aby svědek falešný němu, že odstoupil od Boha,

17. Tedy postavi se ti dva muži, kteříž tu rozepři mají před Hospodinem, * před kněžimi aneb před soudci, kteříž by za dnů těch byli. *k.17,9.

18. A když se pilně vyptají soudcové, poznají-li, že svědek ten jest svědek lživý, mluvě falešně svědectví proti bližnímu svému,

19. Tak * jemu učíte, jakž on nmyslí učiniti bratru svému, i odejmes zlé z prostředku svého. *Přit.19,6. *Dan.6,24.

20. A kteříž zůstanou, slyšice to, báti se budou a nikoli více nedopustí se takových zlych věcí u prostřed tebe.

21. A neslituje se oko tvé; * život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noha za nohu bude. *Iv.21,23,24. *Mat.6,9,8.

KAPITOLA 20.

Řád při tažení ná vojnou, a dobývání měst.

Když bys vytáhl na vojnu proti nepřítelům svým, a uztlé bys koně a vozy, a lid větší nežli ty máš, neboj se jich, nebo Hospodin Bůh tvůj s tebou jest, kterýmž tě vyvedl z země Egyptské. 2. A když. byste se již potykati

16. Z měst pak lidu toho, kteráž nejssou z měst národů bude k lidu.

3. A di jim: Slyš, Izraeli, vy jdete dnes k boji proti nepřítelům svým, nebudž strastiše srdce vaše, nebodž se a nestrachuje, ani se jich lekejte.

4. Nebo Hospodin Bůh váš, kterýž ide s vámi, bojovati bude za vás proti nepřítelům vašim, aby zachoval vás.

5. Potom mluviti budou hejtmané k lidu, řkouce: Jest-li kdo z vás, jesto vystavěl dům nový, o- jesti nepočal bydliti v * něm, odejdi a navrať se do domu svého, aby nezahynul v bitvě, a někdo jiný aby nezacal bydliti v něm. *k.20,1.

6. A kdo jest, jesto štípl vinici, a jesti nepřišla k * obecnému užívání, odejdi a navrať se k domu svému, aby snad nezahynul v bitvě, aby někdo jiný k obecnému užívání nepřivedl ji. *k.20,9.

7. A kdo jest, jesto by měl zasnoubenu manželku, a * jesti by ji nepojal, odejdi a navrať se do domu svého, aby neumřel v boji, a někdo jiný nevzal ji. *k.24,5.

8. Přidadi i toto hejtmané, mluvě k lidu, a řkouce: * Kdo jest bázlivý a lekavého srdce, odejdi a navrať se do domu svého, aby nezemřel srdce bratři svých, jako jest srdce jeho. *Soud.7,3.

9. A když přestanou hejtmané mluviti k lidu, tedy představi lidu vůdce houfů. 10. Když přitáhneš k některému městu, abys ho dobýval, * po-dáš jemu pokoj. *Iv.21,21,22.

11. Jestliže pokoj sobě podaný přijmou a otevrou tobě, všechnu lid, kterýž by nalezen byl v něm, pod plat uvedení jsouce, tobě sloužití budou. 12. Pakli by v pokoj s tebou nevěšl, ale bojoval proti tobě, oblehněš je.

13. A když by je Hospodin Bůh tvůj dal v ruku tvou, tedy zbiješ v něm ostrosti meče všechny * pohlavi mužského. *Iv.21,7.

14. Zeny pak, dívky a hovada, i cožkoli bylo by v městě, všechny kořisti jeho rozbituješ * sobě, a užívati budeš kořisti nepřátel svých, kteréž by dal tobě Hospodin Bůh tvůj. *Iv.21,9.

15. Tak učimě všechněm městům daleko vzdáleným od tebe,

17. Ale dokonce vyhladiš je: He-tea, Amorea, Kananea, Ferezea, Hevca a Jebuzea, jakož prikázal tobě Hospodin Bůh tvůj.

18. Aby vás neučili činiti vedle všech ohavností svých, kteréž činí bohům svým, i hřešili byste proti Hospodinu Bohu svému.

19. Když oblehněš město některé za dlouhý čas, dobývaje ho, abys je vrazil, nezkazíš stromů jeho, sekerou je vytrhaje, nebo z nich ovoce jisti budeš; prtož jich nevysekaš, (nebo potrava člověka jest strom polní,) chtěje užívati jich k obraně své.

20. A však stromovi, kteréž krmu, pohubíš a posekaš, a vzděláš ohrady proti městu tomu, kterýž s tebou bojuje, dokudž ho sobě nepodmaníš.

KAPITOLA 21.

O člověku nevědomě zabitém. 10. O porce ženy zabitě. 15. O prvorozenství. 16. O synu zpurném. 22. O pohřbu občeneho na děřevě.

Když by nalezen byl zabitý (v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abys dědicně vládl jí,) ležící na poli, a nebylo by vědmo, kdo by ho zabil,

2. Tedy vyjdou starší tvoji a soudcové tvoji, a měřiti budou k městu, kteráž jsou vůkol toho zabitého.

3. A když nalezeno bude město nejblíže toho zabitého, tedy vezmou starší města toho jalovici z stáda, kteréž ještě nebylo užíváno, a kteráž netáhla ve jhu.

4. I uvedou starší toho města jalovici tu do údolí pustého, kteréž nikdy nebylo děláno aneb oseto, a setnou šíji jalovice v lom údolí.

5. Potom přistoupí kněží synové Lévi; (nebo je Hospodin Bůh tvůj vyvolil, aby přisluhoval jemu, a požehnaní dávali ve jménu Hospodinu, vedle jejichž * výpovědi stane všeliká rozepře a každá rána.) *k.17,8,9.

6. Všichni také starší toho města, kteří jsou nejbližší toho zabitého, umyjí ruce své nad jalovíci sřatou v tom údolí, *Z. 26. 6. Mat. 27. 24.

7. A osvědčovali budou, řkoucí: Nevyllyř jsou ruce naše krve této, aniž oči naše viděly vražděníka.

8. Očist' lid svůj Izraelský, kterýž jsi vykoupil, Hospodine, a nepřičítej krve nevinné lidu svého, neboť krví tvou se osvědčují.

9. Ty pak odejmeš krev nevinnou z prostředku svého, když učiníš, což pravého jest před očima Hospodinovým.

10. Když bys vytáhl na vojnu proti nepřítelům svým, a dal by je Hospodin Bůh tvůj v ruce tvé, a zajal bys z nich mnohé;

11. Uzářís-li mezi * zajatými ženami krásného obličje, a zamílneš ji, tak abys ji sobě vzal za manželku:

12. Uvedeš ji do domu svého, i oholíš sobě hlavu, a obřeže nehty své;

13. A složíc roucho své s sebe, v kterémž jest jata, zůstane v domě tvém, a plakati bude otec svého i matky své za celý měsíc; a potom vejdeš k ní, a budeš její manžel, a ona bude manželka tvá.

14. Pakli' by se nelíbila, tedy propustíš ji svobodnou; ale nikoli neprodávějí ji za peníze, ale nekupějí, poněvadž jsi ji ponižil.

15. Měl-li by kdo dvě ženy, jednu v * milosti a druhou v nenávisti, a zplodily by mu syny, milá i nemilá, a byl-li by syn

prvorozený nemilý: *IV. M. 29. 30. naal.

16. Tedy když dědice ustavovatí bude nad tím, což by měl, nebude moci dáti práva prvorozenství synu milé před synem prvorozeným nemilým,

17. Ale prvorozeného syna nemilé při prvorozenství zůstává, a dá jemu dva díly ze všeho, což by měl; nebo on jest počátek * síly jeho, jeho jest právo prvorozenství. *IV. M. 40. 3.

18. Měl-li by kdo syna zpurného a protivného, ješto by neposlouchal hlasu otce svého a hlasu matky své, a jsa trestán, neposlechl by jich: *IV. M. 40. 3.

19. Tedy vezmouc ho otec i matka jeho, vyvedou jej k star-

ším města svého, k bráně místa přebývání svého,

20. A řeknou starším města svého: Syn náš tento, jsa zpurný a protivný, neposlouchá hlasu našeho, zřač a opilec jest.

21. Tehdy všickni lidé města * toho uházejí jej kamením a umřejí; a o tak odejmeš zlé z prostředku svého, a všecek Izrael uslyšíc, báti se budou.

22. Když by kdo zhrěšil, že by hoden byl smrti, a byl by odsouzen k ní a pověsil bys ho na dřevě;

23. Nezástane přes noc tělo jeho na dřevě, ale hned v ten den pochováš jej, nebo * zlořečený jest před Bohem pověšený; protož nepoškrvňuj země své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví. *Gal. 3. 13.

KAPITOLA 22.

Jak se míti při věcech bližního; 5. těž při oděvu, 6. přičítání, 8. stavení 9. a oněvaní roli, 19. Ústředí o ženě narušené, 22. o etizoložních a panně porušené.

Jestliže bys * užil vola aneb dobytce bratra svého, an bloudil, nepomineš jich, ale přivedeš je až k bratru svému. *II. M. 23. 4.

2. Byť pak nebyl blízký bratr tvůj a neznal bys ho, uvedeš je však do domu svého, a bude u tebe, dokudž by se po něm neplál bratr tvůj, a navrátíš mu je.

3. Tolikéž učiníš s oslem jeho, s oděvem jeho, také i se všelikou věcí ztracenou bratra svého, kteráž by mu zhyznula; když bys ji nalezl, nepomineš ji.

4. Vida * osla bratra svého a neb vola jeho pod břemenem ležící na cestě, nepomineš jich, ale i hned ho s ním pozdvihneš. *II. M. 23. 6.

5. Žena nebude nositi oděvu mužského, aniž se obléčeti bude muž v roucho ženském, nebo ohavnost před Hospodinem Bohem tvým jest, kdožkoli činí to.

6. Když bys našel hnužďo přalč před sebou na cestě, na jakémkoli stromu aneb na zemi, s mladými neb vejci, a matka seděla by na mladých aneb na vejcích: nevezmeš matky s mladými,

7. Ale hned pustíš * matku a mladé vezmeš sobě, aby tobě dobře bylo, a abys prodlil dnů svých. *III. M. 22. 28.

8. Když bys * stavěl dům nový, udělej zabradla úkol střechy své, abys neuvedl viny krve na dům svůj, když by kdo upadl s něho. *K. 20. 5.

9. Neposeješ * vinice své směsicí rozličného semene, aby nebyl poškrvňen užitek semene, kteráž jsi vsel, i ovoce vinice. *III. M. 19. 19.

10. Nebudeš orati volem a oslem spolu. Neoblečeš roucha z rozličných věcí, z vlny a lnu setka něho.

11. Neoblečeš roucha z rozličných věcí, z vlny a lnu setka něho. *Pr. 26. 13.

12. Prýmy * zdělaš sobě na čtyřech rozích oděvu svého, jimž se odíváš. *IV. M. 15. 38.

13. Když by pojal někdo ženu, a vsel by k ní, a potom měl by ji v nenávisti.

14. A dal by přičinu k řečem o ní, v zlou pověst ji obléčeje a mluvě: Ženu tuto vzal jsem, a vsed k ní, nenalezl jsem jí panou: *IV. M. 16. 8.

15. Tedy otec děvečky a matka její vezmouc přinocu znamenají panenství děvečky k starším měsíci svého k bráně.

16. A dl otec děvečky k starším: Dceru svou dal jsem muži tomuto za manželku, kterýž ji v nenávisti má.

17. A h'e, sám přičinu dal řečem o ní, mluvě: Nenalezl jsem při dceři své panenství, a teď má, znamenají panenství dcery staršími města.

18. Tedy starší města toho jmou muže a trestati ho budou, * lotů stříbra, kteréž dají otc děvečky, proto že vynesl zlou pověst proti panně Izraelské. I bude jí míti za manželku, kteráž nebude moci propustiti po všecky dny své. *V. 28.

19. Jiná byla-li by pravá žaloba ta, a nebylo by nalezeno panenství při děvečce:

21. Tedy vyvedou děvečku ke dceři otce jejího, a uházejí jí lidé města toho kamením, a umřejí; nebo dopustila se nešlechternosti v Izraeli, smilnivší v domě otce svého. Tak odejmeš zlé z prostředku sebe.

22. Kdyžby kdo postižen byl, že obýval s ženou manželkou cizí, tedy umrou oni oba dva, muž, kterýž obýval s tou ženou, i že-

na také; i odejmeš o zlé z Izraelě. *III. M. 20. 10. v. M. 21. 21.

23. Byla-li by děvečka panna zasnoubená muži, a nalezna ji někdo v městě, obýval by s ní: města toho, a uházejte je kamením, a umrou, děvečka, proto že nekričela, jsuci v městě, a muž proto, že ponižil ženy bližního svého; a odejmeš zlé z prostředku svého.

25. Pakli' na poli nalezl by muž děvečku zasnoubenou, a násilil ji učině, obýval by s ní: smrti umře muž ten sám.

26. Děveče pak nic neučiníš. Nedopustila se hřichu hodného smrti; nebo jakož povstává někdo proti bližnímu svému a morduje život jeho, tak i při této věci.

27. Na poli zajisté nalezl ji; křičela děvečka zasnoubená, a žádá, aby tu nebyl, kdo by ji vysvobodil.

28. Jestliže by nalezl někdo děvečku pannu, kteráž by zasnoubena nebyla, a vezma ji, obýval by s ní, a byli by postiženi:

29. Tedy * dá muž ten, kterýž by obýval s ní, otc děvečky padesát stříbrných, a bude jeho manželka, protože ponižil ji; nebude moci ji propustiti po všecky dny své. *II. M. 22. 16.

30. Nevezme * žádný manželky otce svého, a neodkryje podolka otce svého. *III. M. 16. 8.

KAPITOLA 23.

Kteří do shromáždění Božeho nenáleželi. 9. O žistoř, 16. pohřebních, 19. lichev, 21. silbu, 24. zobání broznů a třídní klad bližního.

Nevejde do shromáždění Hospodinova, kdož by měl stlučené aneb odháté luno.

2. Aníž vejde do shromáždění Hospodinova syn postranní; také i desáté koleno jeho nevejde do shromáždění Hospodinova.

3. Ammonitský loikéz ani * Moabský nevejde do shromáždění Hospodinova, ani desáté koleno jejich nevejde do shromáždění Hospodinova až na věky. *Gen. 15. 1.

4. Protože proti vám nevyšli s chlebem a s vodou na cestě, když jste šli z Egypta, a že ze mrdy najal proti tobě Baláma, * syna Beor, z Petor Mezopotámie Syrské, aby zlořečil tobě: *IV. M. 22. 6. naal. Joz. 24. 9.

5. (Ačkoliv nechtěl) Hospodin Bůh tvůj slyšeti Baláma, ale obrátil Hospodin Bůh tvůj tobě zlořečení v požehnání, nebo miloval tě Hospodin Bůh tvůj.)
6. Nebudeš hledati pokoj jejich ani dobrého jejich po věcký dny své na věky.

7. Nebudeš míti v ohavnosti I-dumejského, nebo * bratr tvůj jest, aniž Egyptského v ohavnosti míti budeš, nebo jsi byl pohostinu v zemi jeho. *I.M.26.36,36.

8. Synové, kteříž se jim zrodí v třetí kolenu, vejdou do shromáždění Hospodinova.

9. Když bys vytáhl vojensky proti nepříteli svému, vystříhej se od všeliké zlé věci.

10. Bude-li mezi vámi kdo, ješto by poškrvněn byl příhodou noční, vjde ven z stanů, a nevejde do nich.

11. Ale když bude k večeru, umyje se vodou, a po západu slunce vejde do stanů.

12. Také místo budeš míti vně za stany, abys tam chodil ven; 13. A budeš míti kolik mezi jirnými nástroji svými, a když bys dítěk, a obrátě se, zahrpaš jim čistotu svou.

14. Nebo Hospodin Bůh tvůj * chodí v prostřed stanů tvých, aby tě vysvobodil, a dal tobě nepřátely své; protož ať jest přibytěk tvůj svatý, tak aby nespátl při tobě mrzkosti nějaké, protož by se odvrátil od tebe.

15. Nevedáš služebníka pánu svého, kterýž k tobě utekl od pána svého.

16. S tebou bydliti bude u prostřed tebe na místě, kterýž by volil v některém městě tvém, kdekoli jemu se líbiti bude; nebudeš ho * moci utáskati. *I.I.M.22,21.

17. Nebude nevěstka žadná z dcer Izraelských, ani nečistý smilník z svně Izraelských.

18. Nepřinesíš mzdy nevěstky, a mzdy psa do domu Hospodina Boha svého z jakéhokoli slibu, nebo to obě ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému.

19. Nedáš na lichvu bratra svého ani peněz, ani pokrmu, ani jakékoli věci, kteráž se dává na lichvu.

20. Cizimu půjčíš na lichvu, ale bratra svému nedáš na lichvu, a veseliti se

aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všech věcech, k kterýmž bys vztáhl ruku svou v zemi, do níž vejdeš, abys dědičně obdržel ji.

21. Když bys učinil * slib Hospodinu Bohu svému, neprodlevej splnití ho; nebo konečně toho vyhledávati bude Hospodin Bůh tvůj od tebe, a byl by na tobě hřích.

22. Pakli nebudeš slibovati, nebude na tobě hřichu.

23. Což * jednor vyšlo z úst tvých, to splniš a učiníš, jakž jsi slibil Hospodinu Bohu svému dobrovolně, což jsi vynesl ústy svými.

24. Všel-li bys do vinice bližního svého, jisti budeš hrozny podlé žádosti své do sytosti své, ale do nádobí své nevezláš.

25. Všel-li bys * do obilí bližního svého, natrháš sobě klasů rukou svou, ale srpem nebudeš žíti obilí bližního svého. *Mat.12,1. Mark.2,23.

KAPITOLA 24.

Zpráva o manželích, 7. lidokradcích, 8. malomocenství, 10. základna brání, 14. Zápověď o utáskování, 19. a rozkaz o paběrání.

Pojal-li by muž ženu a byl by manžel jejím, přihodilo by se pak, že by nenašla milosti před očima jeho pro nějakou mrzkost, kterouž by nalezl na ní, i napsal * by jí listek zapuzení a dal v ruku její, a vyhnal by ji z domu svého; *Mat.5,31. I.Kor.7,10.

2. A vyjduci z domu jeho, odešla by a vdala se za druhého muže;

3. A ten také muž, poslední v nenávisti máje ji, napsal by listek zapuzení a dal v ruce její, a vyhnal by ji z domu svého; aneb umřel by muž její poslední, kterýž vzal ji sobě za manželku;

4. Nebude moci * manžel její prvni, kterýž ji vyhnal, zase ji vzíti sobě za manželku, když již * přitrou jeho poškrvněna jest; nebo ohavnost jest před Hospodinem. Protož nedopouští hříchů lidí země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví. *Jer.3,1.

5. Když by někdo v nově pojál ženu, nevyjde * k boji, aniž na něj vzkládána bude jaká obecní práce; svoboden bude v domě svém za jeden rok, a veseliti se

bude s manželkou svou, kterouž pojál. *K.20,17.

6. Zádnej nevezme v zastávě svrchního i spodního žernovu, nebo takový bral by duši v základu.

7. Bý-li by postížen někdo, že ukradl člověka * z bratří svých svně Izraelských, a k zisku u sebe jej přivedl aneb prodal jej; umře zloděj ten, a odejmes zlé z prostředku svého. *I.II.M.21,16.

8. Seř se při raně malomocenství, abys ostříhal plině a činil všecko, jakž * učiti budouš k němu; * Levit.13,38. *I.II.M.13,8;14,2.

9. Pomni na ty věci, * které učinil Hospodin Bůh tvůj Marii na cestě, když jste vyšli z Egypta. *I.V.M.12,10.

10. Půjčil-li bys bližnímu svému něčeho, nevejdeš do domu jeho, abys vzal něco v zástávě od něho.

11. Ale vně staneš, a člověk, je-li muž jsi, půjčti, vynese tobě základ svůj ven.

12. Jestliže by pak byl člověk chudý, nebudeš spáti s základem jeho.

13. Bez prodávání * navrátili je-mu zastavenou věc jeho při západu slunce, aby leže v šatech svých, dobrořečil tobě, a bude to za spravednost tobě před Hospodinem Bohem tvým. *I.II.M.22,26.

14. Neutiskneš * nájemníka chudého a nuzného, tak z bratří svých jako z příchozích, kteříž jsou v zemi tvé v hranáčích tvých. *I.II.M.13,15.

15. Na každý den dáš jemu mzdu jeho, prvě nežli by slunce zapadlo; nebo chudý jest, a tím se živí, aby neupěl proti tobě k Hospodinu, a byl by na tobě hřích.

16. Nebudou * na hrdele trestání otcové za syny, ani synové trestáni budou na hrdele za otce, jeden každý za svůj hřích umře. *I.II.K.14,6.

17. Nepřevrátíš * soudu příchozím, ani ve svobodu, ani ve záměš v základu roucha vdovy. *I.II.M.22,21.

18. Ale * pamatuj, že jsi byl služebníkem v Egyptě, a že tě vykoupil Hospodin Bůh tvůj odutí; protož přikazujti, abys činil toto. *K.5,15.

19. Když bys žal obilí své na poli svém, * zapomenul bys tam některého snopu, nenavrátiš se, abys jej vzal; příchozimu, sirotku a vdově to bude, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všelikém díle rukou tvých.

20. Když bys třásl olivý své, nebudeš shledávati po každé rato-

lesti za sebou; příchozímu, sirotku a vdově to zustane.

21. Když bys sbíral víno na vinici své, nebudeš paběrovati jahodek za sebou; příchozímu, sirotku a vdově to bude.

22. Pamatuj, * že jsi byl služebníkem v zemi Egyptské; protož přikazujti, abys to činil. *v.18.

KAPITOLA 25.

O trestání nepravých, 5. O vdově bez dětí pozůstalé, kdo ji pojiti měl, 13. O mite a vize spravedlivé, 17. Rozkaz o vyhlazení Amalechských.

Vznikla-li by jaká nespáz mezi některými, a přistoupili by k soudu, aby je rozsoudili, tedy * spravedlivého ospravedlní, a nepravědliho odsoudí. *I.P.1,17,15.

2. Bude-li pak hoden mrskání nepravý, tedy káže ho položití soudce a mrskati před sebou, vedle nepravosti jeho v jistý počet ran.

3. Ctyřicetkrát * káže ho mrskati, aniž přidá více, aby, jestliže by jej nadto mrskal ranami mnohými, nebyl přilíš zlečen bratr tvůj před očima tvými. *I.Kor.11,24.

4. Nezavážeš * úst vola mlátičeho. *I.Kor.9,6. I.Tim.5,18.

5. Když by bratří spolu bydlili, a umřel by jeden z nich, nemaje syna, nevďá se ven žena toho mrtvého za jiného muže; bratr * jeho vejde k ní, a vezme ji sobě za manželku, a právem svagrovství přiznati se k ní. *I.K.4,5. Mat.22,24.

6. Prvorozený pak, kteréhož by porodila, nazván bude jménem bratra jeho mrtvého, aby nebylo vyhlazeno jméno jeho z Izraele.

7. Nechtě-li by pak muž ten pojiti příbuzné své, tedy přijde příbuzná jeho k bráně před starší a řekne: Nechce příbuzný můj vzbu-diti bratra svému jména v Izraeli, a nechce podlé práva svagrovství pojiti mne.

8. Tedy povolají ho starší města toho, a mluvíti budou s nim; a stoje, řekli-li by: Nechci ji pojiti, 9. Přistoupí příbuzná jeho k němu před staršími, a sžije střevíc jeho s noly jeho, a pline mu na tvář a odpoví, řkuci: Tak se má státi muži tomu, kterýž by nechtěl vzdělati domu bratra svého. *I.K.4,7.

10. I bude nazváno jméno jeho v Izraeli: Dům bosého.

11. Když by se svadili někteří spolu jeden s druhým, a přistou-pila by žena jednoho, aby vysvo-

bodila muže svého z ruky bijícího jej, i vztáhla by ruku svou a uchopila by ho za luno;

12. Tedy utneš ruku její, neslituje se nad ní oko tvé.

13. Nebudeš mít v pytlíku svém nejednostejného kamene, většího a menšího. **III.M.19.36. Ezech.46.10.*

14. Aniž budeš mít v domě svém nejednostejného korce, většího a menšího.

15. Váhu * celou a spravlivou máti budeš, též míru celou a spravlivou budeš mít, aby se prodili dnové tvoji v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. **III.M.19.35.*

16. Nebo v * ohavnosti jest Hospodinu Bohu tvému, kdožkoli činí ty věci, všeliký činík nepravost. **III.M.19.38.*

17. Pamatuj na to, coť učinil * A-malech na cestě, když jste šli z Egypta: **III.M.17.8.*

18. Kterak vyšed tobě v cestu, zadní houf tvůj všech mdyých, kteříž šli za tebou, pobil, když jsi se byl zemřelý a ustaly, a nebal se Boha.

19. Protož když by Hospodin Bůh tvůj dal tobě odpočinutí ode všech nepřátel tvých vůkol v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, abys dědičné obdržel ji, vyhladíš památku Amalecha pod nebem; nezapomineš na to.

KAPITOLA 26.

O obětování prvotin 12. a dávání desátků.

Když pak vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, a opanuje ji, bydliti v ní budeš:

2. Vezmeš * prvotin všeho ovoce země té, kteréž obětovati budeš z země své, již Hospodin Bůh tvůj dává tobě, a vložeš do koše, přiděš k místu, kteréž by Hospodin Bůh tvůj k přebývání tam jménu svému vyvolil. **III.M.23.19.*

3. A příjda k knězi, kterýž těch dnů bude, díš jemu: Vyznávám Hospodinu Bohu svému, že jsem všel do země, kterouž s přislahou zaslíbil Hospodin otcům našim, že jsi nám dá.

4. I vezma kněz z ruky tvé koš, postaví jej před oltářem Hospodina Boha svého.

5. A mluviti budeš před Hospodinem Bohem svým, řka: Syrský chudý otec můj sstoupil do * Egypta s memnými osobami, a byv

tam pohostinu, vzrostl v o národ veliký, silný a mnohý. **III.M.46.5. III.M.1.17.*

6. A když zle * nakládali s námi Egyptští, trápace nás, a vzkládajice na nás službu těžkou, **III.M.1.13.14.*

7. Volali * jsme k Hospodinu Bohu otců našich, a vyslyšev Hospodin hlas náš, popatřil na trápení naše, práci naši a sroužení naše. **III.M.2.28.24.*

8. I * vyvedl nás Hospodin z Egypta v ruce silné a v rami vztazeném, v strachu velikém, a znameních i zářících. **III.M.12.9.13.*

9. A uvedl nás na toto místo, a dal nám zemi * tuto oplývající mlékem a strdí. **III.M.3.8.19.5.33.8.*

10. Protož nyní, hle, přinesl jsem prvotiny úrod země, kterouž jsi mi dal, ó Hospodine. I nechaš toho před Hospodinem Bohem svým, a pokloníš se před ním.

11. I * veselili se budeš ve všech dobrých věcech, kteréž by tobě dal Hospodin Bůh tvůj, i domu tvému, ty i Levita i přichozi, kterýž jest u prostřed tebe. **III.M.11.14.*

12. Když bys pak vyplnil * všechny desátky ze všech úrod svých léta třetího, jenž rok desátků jest, a dal bys Levitovi, přichozi, sirotku i vdově, a jedli by v bránách tvých a nasyceni byli: **III.M.14.28.*

13. Tedy díš před Hospodinem Bohem svým: Vynesl jsem, což posvěceného bylo, z domu svého, a dal jsem také Levitovi, přichozi, sirotku a vdově vedle všelikého prikázání tvého, kteréž jsi mi prikázal; nepřestoupil jsem žádného z prikázání tvých, aniž jsem zapomnul na ně.

14. Nejedl jsem v zámutku svém z toho, a neujal jsem z toho k věci obecné, aniž jsem dal něco odtud ku pohřbu; poslechl jsem hlasu Hospodina Boha svého, učinil jsem podle všeho, což jsi mi prikázal.

15. Popatř * z přibýtku svatého svého s nebe, a požehnej lidu svému Izraelskému a zemi, kterouž jsi dal nám, jakož jsi s přislahou zaslíbil otcům našim, zemi oplývající mlékem a strdí. **III.M.23.16.*

16. Dnes Hospodin Bůh tvůj prikazuje tobě, abys ostříhal ustanovení těchto a soudil; ostříheš tedy a čin je z celého srdce svého a ze vsí duše své.

17. Dnes i ty připovědš se k Hospodinu, že je budeš mít za Boha, a choditi budeš po cestách jeho, a ostříhat ustanovení jeho, a při-

kázání i soudy jeho, a poslouchati hlasu jeho.

18. Hospodin také připověděl se k tobě dnes, * že té bude mít za lid zvláštní, jakož mluvili tobě, abys ostříhal všech prikázání jeho. **k.7.6; 14.2.*

19. A že tě vyvýší nade všecky národy, kteréž učinil, abys byl vzácnější, slovo utnší a slavnější nad ně, a tak lid svatý Hospodinu Bohu svému, jakož jest mluvil.

KAPITOLA 27.

O vyzdvižení kamení a vzdání oltáře za Jordánem. 9. Napomenutí k ostříhání zákona. 11. Vydávání zlořečenství na přestupníky jeho.

I prikázal Mojžíš a starší Izraelsi lidu říkouce: Ostříhež každého prikázání, kteréž já prikazuji vám dnes.

2. A když * přejdeš přes Jordán do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, vyzdvihneš sobě kameny veliké, a obvržeš je vápnem. **Job.3.17.*

3. A napíšeš na nich všechna slova zákona tohoto, když přejdeš, abys všel do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, do země oplývající mlékem a strdí, jakož jest mluvil Hospodin Bůh otců tvých tobě.

4. Když tedy přejdeš Jordán a vyzdvihneš ty kameny, kteréž já prikazuji vám dnes, na hoře Hébal, a obvržeš je vápnem,

5. A * vzděláš tam oltář Hospodinu Bohu svému: oltář z kamenů, již nebuděš tesati železem, **III.M.30.25.*

6. Z kamení celého vzděláš oltář Hospodinu Bohu svému, abys na něm obětoval oběti zápalné Hospodinu Bohu svému.

7. Obětovati budeš i oběti pokojné, a jist tu a * veseliti se před Hospodinem Bohem svým. **k.12.12.18.*

8. Napíšeš pak na těch kameních všechna slova zákona toho dobře a zřetelně.

9. I mluvil Mojžíš a kněží Levitsi ke všemu Izraelovi, říkouce: Posrzuji a slyš, Izraeli, dnes * učinil jsi lidem Hospodina Boha svého. **k.26.16.19.*

10. Protož poslouchej hlasu Hospodina Boha svého, a zachovávej prikázání jeho i ustanovení jeho, kteréž já tobě dnes prikazuji.

11. I prikázal Mojžíš v ten den lidu, řka: Tito stanou, aby * dobrořečili lidu na hoře Garizim, když byste

přešli Jordán: Simeon, Lévi, Juda, Izachar, Josef a Beniamin. **k.11.29.*

13. Tito pak stanou, aby zlořečili na hoře Hébal: Ruben, Gád, Aser, Zabulon. Dan a Neftalim.

14. I budou osvědčovati Levitové, a řeknou ke všem mužům Izraelským vysokým hlasem:

15. Zlořečený člověk, kterýž by udělal rytinu aneb věc slitu, ohavnost Hospodinu, dllo rukou řemeslníka, by jí pak i do skryše odložil. I odpoví všecken lid a řekne: Amen.

16. Zlořečený, * kdož sobě zlehčuje otcu svého a matku svou; i řekne všecken lid: Amen. **III.M.21.17. Mat.15.4.*

17. Zlořečený, * kdož přenášá mezník bližního svého; i řekne všecken lid: Amen. **k.19.14. Pál.27.28.*

18. Zlořečený, kdož * zavolí slepého, aby bloudil po cestě; i řekne všecken lid: Amen. **III.M.19.14.*

19. Zlořečený, kdož * převrací spravedlnost přichoziho, sirotka a vdovy; a odpoví všecken lid: Amen. **III.M.22.21.*

20. Zlořečený, kdož by obýval s manželkou * otce svého, nebo odkryl podlék otce svého; i řekne všecken lid: Amen. **III.M.18.9.20.11.*

21. Zlořečený, kdož by obýval s kterymkoli hovadem; i di všecken lid: Amen. **III.M.18.29.*

22. Zlořečený, kdož by obýval s sestrou svou, dcerou otce svého, aneb dcerou matky své; i řekne všecken lid: Amen. **III.M.18.9.*

23. Zlořečený, kdož by obýval s svegřusí svou; i odpoví všecken lid: Amen.

24. Zlořečený, kdož by * zbil bližního svého tajně; i řekne všecken lid: Amen. **IV.M.26.20.*

25. Zlořečený, kdož by vzal dary, aby zabil člověka nevinného; i di všecken lid: Amen.

26. Zlořečený, * kdož by nezůstal v řečech zákona tohoto a nečinil v nich; a řekne všecken lid: Amen. **k.11.9.21. Gal.3.10.*

KAPITOLA 28.

Požehání pbitelům, 15. a zlořečení přestupníkům zákonu.

Jesliže pak * opravdově poslušen budeš hlasu Hospodina Boha svého, ostříhaje a čině všechna prikázání jeho, kteréž já dnes prikazuji tobě, vyvýší tě Hospodin Bůh tvůj nade všechny národy země. **III.M.26.2.*

2. A přijdou na té všechna požehnaní tato, a vyplní se při tobě, když jen poslušeni budeš hlasu Hospodina Boha svého.
3. Požehnaný * budeš v městě, *^{111.1.26.14.} požehnaný i na poli.
4. Požehnaný plod života tvého, úrody země tvé, i plod dobytka tvého, prvorozené skotů tvých i stáda bravů tvých.
5. Požehnaný koš tvůj i díže tvá.
6. Požehnaný budeš vcházeje, požehnaný i vycházeje.
7. A učiní Hospodin, že * nepřátelě tvou, kteříž by povstali proti tobě, poráženi budou před tebou; jednou cestou vytahnou proti tobě, a sedmi cestami před tebou utíkatí budou. *^{111.1.26.17.}
8. Přikáže Hospodin požehnaní spěmu, aby s tebou bylo v spíráních tvých a při všem, k čemuž bys koli přičinil ruku svou, a požehná tobě v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě.
9. Vystaví tě sobě Hospodin * za lid svatý, jakož zapisáhl tobě, když ostríhatí budeš příkazání Hospodina Boha svého, a choditi po cestách jeho. *^{111.1.26.18.}
10. I uzří všichni národové země, že jméno Hospodinovo vzýváno jest nad tebou, a budou se báti tebe.
11. Učiní také Hospodin, že hojnost mlíti budeš všeho dobrého, plodu života svého, i plodu dobytků svých, i úrod zemských v zemi, kterouž s přísahou zaslíbil očulm tvým že jí tobě dá.
12. Otevře Hospodin tobě poklad svůj výborný, nebo, aby vydalo děšť zemi tvé časem svým, a po-
tá tak že mnohým národům půjčovatí budeš, sam pak nic nevy-
půjčíš.
13. I ustanoví tě Hospodin za hlavu a ne za ocas, a budeš vždycky vyšší, a nikdy nižší, když poslouchati budeš příkazání Hospodina Boha svého, kterýž já dnes tobě přikazuji, abys odcházeje o po bozích cizích, abys jim sloužil.
14. A * neuchýlíš se od žádného slova, kterýž já dnes přikazuji tobě, ani na pravo ani na levo, odcházeje o po bozích cizích, abys jim sloužil. *^{111.1.26.19.}
15. Jestliže * pak hlasu Hospodina Boha svého poslouchati, a všech příkazání a ustanovení jeho, kterýž já dnes přikazuji tobě, ostríhatí a činiti nebudeš, přijdou

31. Vůl tvůj před tvýma očima zabít bude, a ty jeho jisti nebuděš; osel tvůj uchvácen bude před tvář tvou, aniž se zase navrátí; dobytek tvůj vydán bude nepřítelům tvým, a žádný ho nevy-svobodí.
32. Synové tvoji a dcery tvé oči-zímu národu vydáni budou, a oči tvé na to hledíce, umdlivati budou pro ně celého dne, a nebuděš slyš v ruce tvé.
33. Úrody * země tvé i všecko asií tvé sžítě národ, kterýž ty neznaš, a nebuděš než potlačeni a potříeny po všechny dny. *^{111.1.26.20.}
34. A omámený budeš nad těmi věcmi, kteréž viděti budou oči tvé.
35. Rani tě Hospodin vředem nejhorším na kolenu i na lýtkách, tak že se nebuděš moci zhojiti, od spodku noby tvé až do vrchu hlavy.
36. Zavede tě Hospodin i krále tvého, kterýž ustanovíš nad sebou, do národu, kterýž jsi ty neznal, ani předkové tvými, *^{111.1.26.21.} sloužití tam budeš bohatým cizím, dřevu a kameni.
37. A budeš k * užasnuti a přislovi i v rozprávku všechněm ná-rodům, mezi kteréž zavede tě Hospodin. *^{111.1.26.22.}
38. Mnoho * semene vyneseš na pole k rozžutí, a málo shromáždíš, nebo sčerou to kobylyk. *^{111.1.26.23.}
39. Vinice štípíš a dělati je nebudeš, ale vína píti ani sbirati nebudeš, nebo červ sžítě je.
40. Olivovní hojnost mlíti budeš ve všech kontinách svých, a však olejem se pomazovatí nebuděš, *^{111.1.26.24.} nebo sprchne ovoce s olivy tvé. *^{111.1.26.25.}
41. Synů a dcer naplodíš, a nebuděš jich mlíti, nebo zajati budou. *^{111.1.26.26.}
42. Všecko stromové tvé i úrody země tvé kobylyk zkazí.
43. Cizozemec, kterýž s tebou přebývá, vzroste nad tebe, ty pak velice ponižovatí se musíš.
44. On půjčovati bude tobě, a ty nebuděš mlíti, co bys půjčil je-mu; on bude přednější, a ty po-slednější.
45. A přijdou na tebe všechna zlořečenství tato a stihnati tě budou, a obkličí tě, až i zahyneš, jestliže bys neuposlechl hlasu Hospodina Boha svého, a neostří-hati nebudeš.

- hal příkazání a ustanovení jeho, kterýž přikázal tobě.
46. A budou rány *lylo* znamením a záznakem na tobě i semeni tvém až na věky.
47. Proto že jsi nesloužil Hospodinu Bohu svému s potěšením a veselím srdce, maje hojnost všech věcí.
48. A protož nepříteli svému, kterýž poslal na tebe Hospodin, sloužití musíš v hladu, žízni, v nahotě a v nedostatku všech věcí; a vloží na šiji tvou jho železné, dokudž tě nesešře.
49. Přivede Hospodin * na tebe národ z daleka, od nejdálších konců země, jako leti orlice, národ, o jehož jazyku nerozumíš, *^{111.1.26.27.} a jehož * nestydatý, kterýž ani starce nebude šanovatí, a nad dítětem se nesituje. *^{111.1.26.28.}
50. A sžítě plod dobytků tvých i úrody země tvé, dokudž nebudeš vyhlazen; a nezanechá tobě obilí, vína mladého a oleje, prvorozeného z skotů tvých, ani stáda bravů tvých, až tě i vyhladí.
51. A obliehně tě ve všech městech tvých, dokudž by nepady ty doufáš po vši zemi své; ob-ležen, pravím, budeš ve všech městech svých, po vši zemi své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dal tobě.
52. Tak že v obležení a ssou-žení, jimž srouží tě nepřítel tvůj, jisti budeš * plod života svého, maso synů svých a dcer svých, kterýž by dal tobě Hospodin Bůh tvůj. *^{111.1.26.29.}
53. Clověk mezi vámi rozmazaný a v rozkoši schovaný zaviděti bude bratru svému, i vlastní žení své, i ostatním synům svým, kterýž ještě zanechal, *^{111.1.26.30.}
54. Tak že neuděti žádnému z nich masa synů svých, kterýž jisti bude, proto že nezůstalo je-mu nic jiného v obležení a v ssoužení, jimž srouží tě nepřitel tvůj ve všech městech tvých.
55. Rozmazaná mezi vámi a v rozkoši schovaná žena, kterýž rozmazaností a rozkoši velikou ledva nobou země se dotkla, vlastním muži svému a synu svému i dceri své,
56. Také i lužka svého, kterýž z ní vychází při porodu, ano i synů svých, kterýž zplodí, zaviděti bude; nebo jisti je bude

tajně pro nedostatek všech věcí v obležení a ssouzení, jímž ssouží té nepřítel tvůj v měsících tvých.

58. Nebudeš-li ostříhati a činiti všech slov zákona tohoto, kteráž psána jsou v knize této, abys se bál toho veleislavného a hrozného jména Hospodina Boha svého:

59. Rozmnoží ku podivění Hospodín rány tvé, a rány semene tvého, rány veliké a trválnivé, i nemoci těžké a dlouhé.

60. A obrátí na tebe všecky neduhy Egyptské, jichž se strášíš, a přichytí se tebe.

61. Všelijaký také neduh a vělikou ránu, kteráž není psána v knize zákona tohoto, uvede Hospodín na tebe, dokudž nebudeš vyhlazen.

62. A zůstane * vás maličko, ješto vás prvé bylo mnoho, jako hvězd nebeských, proto že jsi neposlouchal hlasu Hospodina Boha svého.

63. I stane se, že jakož se veselil Hospodín nad vámi, dobře vám čine a rozmnožuje vás, tak * veselí se bude Hospodín nad vámi, když vás zkazí a vyhladí, a vyplnění budete z země, do kteréž jdete, abyste dědičné vládlí ji.

64. A rozptýlí tě Hospodín mezi všecky národy, od jednoho konce země až do druhého, a budeš tam sloužiti bohům cizím, kteréž ty neznáš, ani otcově tvouj, dřevu a kameni.

65. A mezi národy těmi neoddechneš, aniž bude mítí odpočítí spodek nohy tvé; tam také dá Hospodín tobě srdce lekavé, a oči blikavé, a truchlost myslí.

66. I bude život tvůj nejistý před tebou, a strasí se budeš v jist svým životem.

67. Ráno díš: Ó by již byl večer! a večer díš: Ó by již bylo jitro! pro strach srdce svého, jímž se lekáš, a pro ty věci na neč očima svýma hleděti musíš.

68. A zavede tě Hospodín do Egypta na lodech, cestou, o níž jsem řekl tobě: Nebudeš * jí viděti více; a tam, prodávati se budete nepřátelům svým za služebníky a děvky, a nebude, kdo by koupil.

Obnovení smlouvy.

Tato jsou slova smlouvy, kteráž přikázal Hospodín Mojžíšovi učiniti s syny Izraelskými v zemi Moabské, mimo onu smlouvu, kterouž učinil s nimi na Orébě.

2. I svolav Mojžíš všecken lid Izraelský, řekl jim: Vy * sami viděti jste všecky věci, kteréž učinil Hospodín před očima vašimi i všechním služebníkům jeho, i vši zemi jeho,

3. Zkušování veliká, kteráž viděly oči tvé, * znamení i zázraky ty veliké.

4. Avšak nedal vám Hospodín * srdce k srozumění, a oči k vidění, a uši k slyšení až do tohoto dne.

5. A vedl jsem vás * čtyřicetilet po poušti, nezvešela roucha vaše na vás, a obou vaše neztráhalo se na nohách vašich.

6. Chleba jste nejedli, vína a nápoje opoiného jste nemli, a byste poznali, že já jsem Hospodín Bůh váš.

7. A když jste přišli na toto místo, vytáhl * Seon, král Ezebon, a Og, král Bázan, proti nám k boji, i porážili jsme je.

8. A vzali jsme * zemi jejich, i dal jsem jí v dědictví pokolení Rubenovu, a Gádovu, a polovici pokolení Manassesova.

9. Ostříhejtež tedy slova smlouvy této a čítejte je, aby se vám šťastně vedlo všecko, což byste činili.

10. Vy všickni dnes stojíte před Hospodinem Bohem svým, knížata vaše v pokoleních vašich, starší vaši a úředníci vaši, všickni muži Izraelsi,

11. Dítky vaše i ženy vaše, i přichozí vaši, kteříž bydlejí uprostřed stanů vašich, i ten, kterýž dříví seká, i ten, kterýž váží vodu,

12. Abyste vešli v smlouvu Hospodina Boha svého, a v přísahu jeho, v kteroužto smlouvu Hospodín Bůh tvůj dnes vchází s tebou,

13. Aby té sobě dnes * postavil za lid, a on byl tobě za Boha, jakož mluvil tobě, a jakož s přísahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.

14. A ne s vámi samými * či-

ním smlouvu tuto a přísahu tuto, * 5. 5. Ale i s každým tím, jenž tuto dnes s námi stojí před Hospodinem Bohem našim, i s tím, jehož není tuto dnes s námi.

6. Nebo vy víte, kterak jsme bydlili v zemi Egyptské, a kterak jsme šli prostředkem těch národů, až jsme nakrže prošli.

7. A viděti jste ohavnosti jejich i modly jejich, dřevu i kamen, i stříbro i zlato, kteréž jest při nich.

8. Hleďtež, ať nebyvá mezi vámi muž, aneb žený, aneb čeledí, aneb pokolení, jehož by srdce odvrátilo se dnes od Hospodina Boha našeho, a šel by sloužiti bohům těch národů; ať nebyvá mezi vámi * kořene plodícího jedu a horkost.

9. I stalo by se, že uslyše takový slova zlořečení tohoto, dobrořečí by sobě v srdci svém. Pka: Pokoj * mlti budu, bychť pak i chodil podle zádoti srdce svého; i přidá by oplocu živně.

10. Nechcť Hospodín odpustiti takovému, nebo tehdaž rozptlí se prchlivost Hospodina a rúřivost jeho proti takovému člověku, tak řečení, o kterémž psáno jest v knize této: i vyhladí Hospodín jméno jeho pod nebem.

11. A odloučí jej Hospodín s jeho zlym ode všech zlořečení ských, vedlé všech zlořečení smlouvy zapsané v této knize zákona,

22. Tak že řekne věk potomní, synové vaši, kteříž povstanou po vás, i cizozemec, kterýž přijde z země daleké, (když uzří rány země této, i neduhy její, kteréž uvedl na ni Hospodín,

23. Sirou a soli vypálenou věcku tu zemi, a že se nemá sfti, ani co vcházejí, ani jaké byliny růžší na ni, rovně jako na místě, kdež * jest podvrácena Sodoma a Gomora, Adama a Seboim, kteréž podvrátil Hospodín v hněvě svém a v prchlivosti své.)

24. Řeknou všickni * národové: Proč jest tak učinil Hospodín zemi této? Kteraký jest to hněv prchlivosti jeho náramné?

25. A bude odpovědino: Proto že opustili smlouvu Hospodina Boha

otců svých, kterouž učinil s nimi, když je vyvedl z země Egyptské. 26. Nebo odcházejíce, sloužili bohům cizím a klaněli se jim, bohům, kterýchž neznali, kteříž se s nimi také ničím dobrým nezúčili.

27. I rozněvala se prchlivost Hospodina na tu zemi, tak že uvedl na ni všecko zlořečení zapsané v knize této.

28. Protož vyplnění je Hospodín z země jejich v hněvě, v rozpálení a v prchlivosti veliké, a vyvrhl je do země jiné, * jakž to ukazuje dnešní den.

29. Věci skryté jsou Hospodina Boha našeho, věci pak zjevené ty jsou naše * a synu našich, abychom plnili všechna slova zákona tohoto.

KAPITOLA 30.

Množ zaalibena lidem kajícím, 8. a odplata phittellum zákona.

Když pak přijdou na tě * všechna slova tato, pozhánání i zlořečení ství, kteráž jsem předložil, a rozmeneš se v srdci svém, kdež bys koli byl mezi národy, do kterých by tě rozeňnal Hospodín Bůh tvůj.

2. A * obrátě se k Hospodínu Bohu svému, poslouchal bys hlasu jeho ve všem, jakž já prikazuji tobě dnes, ty i synové tvoji, z celého srdce svého a ze vši duše své.

3. Tehdy * přivede zase Hospodín Bůh tvůj zajaté tvé a smiluje se nad tebou, a obrátě se, shromáždí tě ze všech národů, mezi máždí tě ze všech národů, mezi než rozptýlil tě Hospodín Bůh tvůj.

4. Byť pak někdo z tvých i na konec světa zahánán byl, odtud zase shromáždí tě Hospodín Bůh tvůj, a odtud půjme tě.

5. A uvede tě zase Hospodín Bůh tvůj do země, kterouž dědičně vládlí otcové tvoji, a opanuješ ji, a dobřeť učiní a rozmnoží tě více nežli otcé tvé.

6. A * obřeže Hospodín Bůh tvůj srdce tvé a srdce semene tvého, abys mluval Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, abys živ byl.

7. Všecka pak zlořečení stva obrátí Hospodín Bůh tvůj na nepřátele tvé a na ty, jenž v nezávislosti měli tebe, a protivili se tobě.

8. Ty tedy obrátíš se, když posloucháš, budeš hlasu Hospodina Boha svého, a činit všechna příkázání jeho, kteráž já tobě dnes přikazuji.

9. Dáť Hospodin Bůh tvůj * prospěch při všem díle rukou tvých, v plodu života tvého i v plodu dobytka tvého, a v úrodách země tvé, *lobě* k dobru. Nebo zase veselí se bude Hospodin z tebe, dobře čineš *tobě*, jakož veselí se z otců tvých, jakož veselí se *k.28.3.11.

10. Jestliže bys však poslouchal hlasu Hospodina Boha svého, a ostříhal příkázání jeho a ustanovení jeho, napsaných v knize zákona tohoto, když bys se obrátil k Hospodinu Bohu svému celým srdcem svým a celou duší svou.

11. Nebo * příkázání toto, kteréž přikazuji tobě dnes, není skryté před tebou, ani vzdálené od tebe. *1z.45.19.

12. Není na nebi, abys řekl: * Kdo nám vstoupí do nebe, aby vezma, přinesl a oznámil je nám, aby-
chom je plnili? *k.10.6.

13. Ani za moře není, abys řekl: Kdo se nám přepraví za moře, aby je přinesl a oznámil nám, aby-
chom plnili je? *k.11.28.

14. Ale velmi blízko tebe jest slovo, v ústech tvých a v srdci tvém, abys činil to:

15. (Hle, * předložil jsem tobě dnes život a dobré, smrt i zlé.)

16. Což já přikazuji tobě dnes, abys miloval Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho a ostříhaje příkázání jeho, ustanovení a soudů jeho, abys živ jsa, rozmožněn byl, a požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj v zemi, do kteréž jdeš, abys jí dědičně obdržel.

17. Pakli se odvrátíš srdce tvé, a nebuděš poslouchati, ale přiveden jsa k *tomu*, klaněti se bu-
deš bohům cizím a jim sloužiti: *k.28.16.

18. Ohlašuji vám dnes, že jistotně zahynete, aniž prodltíte dnů Jordán břehů, do kteréž se přes držel.

19. Osvědčuji proti tobě dnes * neben a zemi, žeť jsem život i smrt předložil, požehnal i zlořečenství; vyvolil sobě tedy život, abys živ byl ty i símě tvé. *k.4.28.9.1.

20. A miloval Hospodina Boha svého, poslouchaje hlasu jeho a přidrže se jeho, (nebo on jest

* život tvůj, a dlouhost dnů tvých), abys bydlil v zemi, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům tvým Abrahamovi, Izakovi a Jákobovi, že jim ji dá. *k.4.40.

KAPITOLA 31.

Zřízení Jozue na místo Mojžíše. 9. Se-psání zákona a poručení o něm.

Přised tedy Mojžíš, mluvil slova ta ke všemu Izraelovi.

2. A řekl jim: Ve * stu a ve dvaceti letech jsem dnes, nemohu již více vycházeti a vycházeti; a o také řekl Hospodin ke mně: Nepřejdeš Jordánu tohoto. *k.34.7.15.20.12.

3. Hospodin Bůh tvůj předcházejíc tě, vyhládl je národy od tváří tvé, a ty dědičně je opanuješ, a * Jozue tento půjde před tebou, jakož řekl Hospodin. *k.3.28.14.27.18.

4. I učini Hospodin jim, jakož * učinil Seonovi a Ogovi, králům Amorejským a zemi jejich, kteréž vyhládl. *1V.21.21.25.33.36.

5. Protož když je dá Hospodin vám, tedy učiníte jim vedle každého příkázání, kteréž jsem přikázal vám.

6. Budte silni a zmužile se mějte, nebojte * se, ani se lekajte tváří jejich, nebo Hospodin Bůh tvůj, on jde s tebou, neopustí a nezanedchá tebe. *k.7.21.21.25.33.36.

7. Tehdy povolal Mojžíš Jozue a řekl jemu před očima všeho Izraele: Budiz * silny a zmužile se měj, nebo ty vejdeš s lidem tímto do země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům jejich, že ji dá jim, a ty ji rozdělíš jim v dědictví. *k.8.28.10.16.

8. Hospodin pak předcházejíc tě, onť bude s tebou, neopustí tě, aniž tě zanechá; neboj se, ani se strachuj.

9. I napsal Mojžíš zákon tento a dal jej kněžím, synům Lévi, kteříž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, a všechněm starším Izraelským.

10. A přikázal jim Mojžíš, řka: Každého léta sedmého, v jistý čas léta odpuštění, v svatek stanů,

11. Když přijde všecken Izrael a postaví se před Hospodinem Bohem tvým na místě, kteréž by vyvolil, čisti budeš zákon tento před de všim Izraelem v usích jejich.

12. Shromáždě lid, muže i ženy, i děti, i příchozí své, kteříž jsou

v branách tvých, aby slyšela, učili se a báli se Hospodina Boha vašeho, a hleděti činiti všechna slova zákona tohoto.

13. Synové také jejich, kteříž ještě *toho* nepoznali, ať slyší a učí se báti Hospodina Boha vašeho po všechny dny, v nichž živi budete na zemi, do níž, přejdouce Jordán, vejдете, abyste jí dědičně obdrželi.

14. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, již * se přiblížilí nové tvoji, abys umřel. Povolal Jozue, a postavil se oba v stánku úmluvy, a přikázal jemu. Šel tedy Mojžíš a Jozue, a postavili se v stánku úmluvy. *1z.38.1.

15. I ukázal se Hospodin v stánku v sloupě oblakovém, a postavil se sloup oblakový nade dveřmi stánku.

16. Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Aj, ty již usneš s otcí svými, potom lid tento vstana, smlínti * bude, následuje bohů cizozemců země této, do níž vcházi, aby bydlil i v prostrřed ní; tu mne opustí a zruší smlouvu mou, kterouž jsem učinil s ním.

17. Protož rozněvá se na něj přchlivost má v ten den, a opuštěním je, i skryjí tvář svou od nich, a bude sežrán, i přijdou na něj mnohé věci zlé a úzkosti. I řekne v ten den: Zdalilž ne proto přišly na mne tyto zlé věci, že Bůh můj není u prostrřed mne? *k.11.28.

18. Já pak daleko skryji tvář svou v ten den pro všecko to zlé, kteréž páchal, jakž se obrátil k bohům cizím.

19. Protož nyní napište sobě píseň tuto, a uč jí syny Izraelské; vlož jí v ústa jejich, aby ta píseň byla mi za svědka proti synům Izraelským.

20. Nebo uvedu jej do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jeho, oplývající mlékem a stříbrí, kdežto bude jísti a nasytí se a ztuchl. Tehdy obrátí se k bohům cizím a sloužiti bude jim, i popudí mne a zruší smlouvu mou.

21. A když přijdou na něj mnohé zlé věci a úzkosti, tehdy bude jemu tato píseň na svědectví, (nebo nepřijde v zapomenutí, aniž odejde od úst semene jeho.) Znaměřiti dnes činiti jeho, a co oni řekou, když jdu do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil.

22. Tedy napsal Mojžíš tu píseň v ten den a učil jí syny Izraelské. 23. Potom * dal příkázání Jozue, synu Nun, řka: Budiz silny a měj se zmužile, nebo ty uvedeš syny Izraelské do země, kterouž jsem jim s přísahou zaslíbil, a já budu s tebou. *Joz.1.6.

24. Stalo se pak, když napsal Mojžíš slova zákona tohoto v knize, a dokonal je.

25. Ze přikázal Levitům, * kteříž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, řka: *v.9.10.3.6.

26. Vezměte tu knihu zákona a vložte jí v straně truhly smlouvy Hospodina Boha vašeho, ať jest tam proti vám na svědectví.

27. Nebo já znám zpou ru svou a zatvrdilost šíje tvé. Aj, poněvadž, když jsem já ještě živ nyní svá-
mi, zpurni jste bývali Hospodinu, čím tedy více, když já umru?

28. Shromážděte ke mně všechny starší pokolení svých a spravce vaše, abych mluvil v úši jejich slova tato, a osvědčil proti nim neben i zemi.

29. Nebo vím, že po mé smrti velmi porušíte se a vystoupíte z cesty, kterouž jsem přikázal vám; předež přijde na vás toto zlé v následních dnech, když byste činili to, což se nelíbí Hospodinu, pouzejte ho dílem rukou svých.

30. Mluvil tedy Mojžíš v úši všechněch shromáždění Izraelského slova písně této, až je i dokonal.

KAPITOLA 32.

Píseň Mojžíšova, 48. a předpověděni jemu od Boha smrti jeho.

Pozorujte * nebesa a mluviti budou, poslých i země výmluvnosti úst svých. *k.31.28.1z.1.2. Mich.1.2.

2. Sstupiž jako děš nautení mé, spadniž jako rosa výmluvnost má, jako tichý děš na mladistvu trávu, a jako přival na odrostlou bylínu.

3. Nebo jméno Hospodinovo slahu našemu. Vzdejtež velebnost Bohu našemu.

4. Skáte té, jejíž skutkové jsou dokonali, nebo všechny cesty je-
ho jsou spravedlivé. Bůh silny, * pravdomluvny, a není nepravosti v něm, spravedlivy a přímý jest. *k.7.9.

5. Ale * pokolení převrácené a zavlil zpronevěřilo se jemu mrzkostí vlastní svou, jakž vzdalena jest od synů jeho. *1z.1.2.3. Mat.18.39.

6. Tlun-liž jste se odplacovati ině-

li. Hospodinu, lide bláznivý a nemoudrý? Zdaž o něm není otec tvůj, kterýchž tě sobě dobyl? On učinil tebe a utvrdil tě.

7. Rozpomen se na dny staré, považte let každého věku; vzepetej se otec svých, a oznámí tobě, starců svých, a povědí tobě.

8. Když dědicví rozděloval Nejvyšší národům, když rozsádl syn Adamov, rozmělil mezi národy dům vedlé počtu synů Izraelských.

9. Nebo díl Hospodinův jest lid jeho, Jákob provazec dědicví jeho.

10. Nalezl jej v zemi pusté, a na poušti veliké a hrozné; vnikol se vedl jej, vyučil jej, a ostříhal ho, jako o zřítelnicce oka svého.

11. Jako orlice ponuká orlíkátek svých, sedí na mladých svých, roztaňuje křídla svá, běže je, a o nosí je na křídlech svých.

12. Tak Hospodinu sám vedl jej, a nebylo s ním boha cizomocná.

13. Zpovodil jej na vysoká místa země, aby jedl úrody polní, a učinil, aby ssal med z skály, a olej z kamene přetvrdého.

14. Másto od krav a mléko, od ovčí, s nejtučnějšími beránky a skopci z Bázan a kozly s jádrem zrn pšenických, a červené víno výborné abj pil.

15. Takž Izrael ztuctněv, zpítil se; vytyl jsi a ztlustl, tukem jsi obrostl; i opustil Boha stvořitele svého, a zlehl sobě Boha spasení svého.

16. K horlostní zdřáždili jej bohů, ohavnostmi zdřáždili jej bohům, jichž neznali novým, kteříž z blízka přišli, jichžto se nic nestrašili otcové vasi.

18. Na skálu, kteráž zplodila tě, zapomenul jsi; zapomněl jsi na Boha silného, stvořitele svého.

19. To když viděl Hospodinu, popudil se hněvem proti synům a dcerám svým.

20. A řekl: Skryji před nimi tvář svou, podívám se posledním věcem jejich; nebo národ převrácený jest, synové, v nichž není žádné víry.

21. Oniť jsou mne popudili k horlení skrze to, což není Bůh silný, rozněvali mne svými marstnostmi. I jáť popudim jich k závistí skrze ty, kteříž nejsou lid,

skrze národ bláznivý k hněvu jich popudim.

22. Nebo všeť zápalen jest v prchlivosti mé, a hořeť bude až do nejtubšho pekla, a šíře země, a úrody její, a zapálí základy hor.

23. Shromáždím na ně zlé věci, střely své vysílím na ně.

24. Hladem usvadžnou, a neduhby pádívými a nakazením morním přehořkým žráni budou; také zabijí selm pošli na ně s jedem hadů zemských.

25. Meč uvede stromu vně, a v pokojích bude strach, tak na mladenci jako panně, ditelím prsí povivajícím i muži šedivém.

26. Ano řekl bych: Rozptýlím je po koutech, rozkáží přestlati mezi lidmi paměti jejich.

27. Bych se pýchly nepřítelů neobával, aby spafice to nepřátelů jejich, neřekli: Ruka naše nepřemožená byla, neucínit jest Hospodinu ničeho z těch věcí.

28. Nebo národ ten nesmyslný jest a nemájit rozumnosti.

29. O by moudří byli, rozumělít by tomu, prohlédali by s na poslední věci své.

30. Jak by jich jeden honiti mohl tisíc, a dva pryč zahnatí deset tisíců; jedině že Bůh skála jejich prodal je, a Hospodinu vydal je.

31. Nebo Bůh skála naše není jako skála jejich, což nepřátelé naši sami souditi mohou.

32. Nebo z kmene Sodomského kmen jejich, a z řeví Gomorských hroznové jejich, hroznové jedovatí, zrní hořkosti plné.

33. Jed draků víno jejich, a jed litý nejedovatějšího hada.

34. Zdaž to není schováno u mne? Zapečetěno v pokladnicích mých?

35. Máť jest pomsta a odplata, časemť svým klesne noha jejich; nebo blízko jest den zahynutí jejich, a budoucí věci zlé rychle připadnou na ně.

36. Souditi-zajisté bude Hospodinu lid svůj, a nad služebníky svými mi litoť míti bude, když uzří, že odešla síla, a že jakož o zajatých tak i zanechany s nic býti nemůž.

37. I di: Kde jsou bohové jejich? a níž nadají mají?

38. Z jejichžto obětí tuk jidala, a víno z obětí jejich mokřých plá-jeli? Nechať vstanou a sponohou

vám, nechť vám skrejšť jest skála ta.

39. Pohledtež již aspoň že já jsem, já jsem sám, a že není Boha kromě mne. Já o mohnu usmrťiti i obříviti, já raniti i uzdraviti, a není žádného, kdo by vytrhl z ruky mé.

40. Nebo já * pozdvihám k nebi ruku své, a pravím: Živ jsem já na věky.

41. Jak nabrousím ostří meče svého, a uchopím soud ruka má, učiním pomstu nad nepřátelý svými, a těm, jenž v nenávisti mne měli, odplátím.

42. Opojím střely své krví, a meč můj šzere maso, a to krvi raněných a zajatých, jakž jen začnu pomsty uvoditi na nepřátelý.

43. Veselte se se poháně s lidem jeho, neboť o pomsti krve služebníků svých, a uvede pomstu na nepřátelý své, a očistí zemi svou a lid svůj.

44. I přišel Mojžíš, a mluvil všechna slova písně této v uši lidu, a on a Jozue, syn Nun.

45. A když dokonal Mojžíš mluvení všech slov těch ke všemu množství Izraelskému.

46. Řekl jim: Přiložtež srdce svá ke všemněm slovům, kteráž já dnes osvědčuji vám, a přikažte to synům svým, aby ostříhali všech slov zákona tohoto, a činili je.

47. Nebo není daremné slovo, abyste jim pohrdnouti měli, ale jest život váš; a v slovu tom prodllite dědicví obdrželi, přijdete přes Jordán.

48. Téhož dne mluvil Hospodinu k Mojžíšovi, řka:

49. Vstup na horu tuto * Abarim, na vrch Nébo, kteráž jest v zemi Moabské naproti Jerichu, a spář zemi Kananejskou, kterouž já dávám synům Izraelským právem dědicvným.

50. A umístě na vrchu, na kterýž vejdeš, a připojen budeš k lidu svému, jako umřel Aron, bratr tvůj, na hoře fečené Hor, a připojen jest k lidu svému.

51. Nebo jste zhrěšili proti mně u prostřed synů Izraelských, při vodách odprání v Kádes, na poušti Tsin proto že jste neposvětili mne u prostřed synů Izraelských.

52. Před sebou zajisté * uzřít ze-

mi tu, ale tam nevejdeš do země té, kterouž dávám synům Izraelským.

KAPITOLA 33.

Požeňání Mojžíšovo, kteráž před smrti svou dvanáctero Izraelskému pokoleni dával.

To to pak jest požeňání, kterýmž požeňal Mojžíš muž Boží, synů Izraelských * před svou smrtí.

2. A řekl: Hospodinu z Sinai přišel, a vzešel jim z Seir, zastikvél se s hory Fáran, a přišel do stěsí tisící svatých, z jehožto pravice ohen zákona sotřil jim.

3. Jak velice miluješ lidi! Všichni svatí jeho jsou v ruce tvé, oni také přivinuli se k nobám tvým, vezmout prospěch z výmluvnosti tvých.

4. Zákon vydal nám Mojžíš, dědicvní shromáždění Jákobovu.

5. (Nebo byl v Izraeli jako král.) když přední z lidu shromáždili se, i ošeka pokoleni Izraelská, muži jeho at jsou bez počtu.

7. Tolikéž požeňal i Judovi a řekl: Vyslyš, Hospodine, hlas Judův, a k lidu svému jej sprovozuj; ruce jeho budou bojovati za něj; a ty jemu spomáhali budeš proti nepřítelům jeho.

8. O Lévi také řekl: Thumim tvé a úrim tvé bylo, Pane, při muži svatém tvém, kteréhož jsi zkusil * v pokušení, a kterýž podlé lebe měl ncsnáz při vodách Meribab, *11.M.17.7. IV.M.20.13.

9. Kterýchž řekl oci svému a matce své: Neohlédám se na vás; a bratři svých neznal, a o symech svých nevěděl; nebo ostřihajť výmluvnosti tvých, a smiuvu tvoou zachovávají.

10. Vyučovati budou soudím tvým Jákoba, a zákonu tvému Izraele, a klásti budou kadidlo před tváři tvou, a obět zapalnou na oltáři tvém.

11. Požeňejž, Hospodine, ryřevřovani jeho, a v práci rukou jeho zalib se tobě. Zlomuj ledví jeho, přátel jeho a těch, kteříž bo ne návidí, aby nepovstali.

12. A o Beniaminovi řekl: Milý jest Hospodinu, bezpečně s ním bydliti bude; ochraňovati jej bude každého dne, a mezi rameny jeho přebývati.

13. O Jozefovi pak řekl: * Po-

žehnaná země jeho od Hospodina pro nejlepší věci nebeské, pro rosu a vrchoviště zespod se přičítají.

14. A pro nejlepší úrody slunem vyžralé, a pro nejlepší věci éaserní měsíci doslé,

15. I pro rozkoše hor nejstarších, a pro rozkoše pahrbků věčných,

16. Pro nejlepší věci země i plnosti její vyplývající z milosti ve kři přebývajícího. Přijdiž to po- žehnaní na hlavu Jozefovu, a na vrch hlavy odděleného z jiných bratří jeho.

17. Prvorozeného, vola toho krása veliká bude, a rohové jednoho ro- hové jeho, jimiž on trkati bude národy napotáh až do končin ze- mě. A toť jsou mnozí tisícové Ef- raimovi a tisícové Manassesovi.

18. O Zabulonovi také řekl: Ve- sel se Zabulon u vycházení svým, a Izachnr v staních svých.

19. Lidí na horu Boží svolají, a tam budou obětovat oběti spravde- nosti; nebo hojnost mořskou sstáí budou, a skryté poklady v písku.

20. Gádovi pak řekl: Požehnaný, kterýž rozšiřuje Gada. Onť jakož- to lev bydliti bude, a uchvátí ra- meno i s hlavou.

21. Kterýž opatřil ho prvotinami; nebo tam podílem skrze vydavate- le zákona ubezpečen jest. Protož poběret se s knížaty lidu, a sprá- vednost Hospodinovu i soudy je- ho s Izraelem vykonávati bude.

22. O Danovi pak řekl: Dan ja- ko lvíče lvové vyskakovati bude z Bázani.

23. A Neftalimovi řekl: O Nefta- lime, syty přizní Páně, plný po- žehnaní Hospodinova, západní a polední stranu přijmi za dědctví.

24. O Asserovi také řekl: Asser přehnaný nad jiné syny, buďet milý bratřím svým, omočí v oleji nahu svou.

25. Zelezo a měď pod šlepečemi tvými; pokudž trvati budou dnové tvoji, slovoutný budeš.

26. Nenif žádného, jako Bůh silný, ó Izraeli, kterýž se vznáší na ne- besích ku pomoci tobě, a u veleb- nosti své na oblacích nejvyšších.

27. Ochrana tvá buď Bůh věčný a zespod ramena věčnosti, kterýž vyžene nepřítelý před tebou, a ne- beb rekne: Vyhlad je,

28. Aby sám a bezpečně bydlil Izrael, rodina Jákobova, a to v zemi obilím a vinem opibývající,

jehož nebesa také i rosu vydá- valí budou.

29. Blahoslavený jsi, Izraeli. Kdo jest podobný tobě, lide vyvo- zený skrze Hospodina, jenž jest páváza spomožení tvého a meč * důstojnosti tvé? Tvoji zajisté ne- přátelé poníženi budou, ale ty po všech vyvýšenostech jejich šlapati budeš.

30. Tedy vstoupil Mojžíš z rovin Moabských na horu Nébo, na vrch hory, kteráž jest proti Jerichu, a ukázal jemu Hospodin všecku ze- mi Galád až do Dan,

2. I všecku Neftalim, a zemi Ef- raim a Manasse, a všecku zemi Juda až k moři nejdálšímu

3. Polední také stranu a roviny údolí Jericha, a města palmovím osazeného, až do Segor. *Soud.1,16

4. A řekl jemu Hospodin: Tato jest země, * kterouž s přísahou za- slíbil jsem Abrahamovi, Izakovi a Jákobovi, řka: Semeni tvému dám ji. Způsobil jsem to, abys ji viděl očima svýma, však do ni nevejdeš.

5. I umřel tam Mojžíš, služebník Hospodinův, v zemi Moabské, vedle řeci Hospodinovy

6. A * pochoval jej v Gai, v zemi Moabské naproti Betegor, a zá- dny nezveděl o jeho hrobu až do tohoto dne.

7. Byl pak Mojžíš * ve stu a dva- dcti letech, když umřel, a ne- pošly oči jeho, aniž síla odesla od něho.

8. I plakali synové Izraelští Mo- жіше na rovinách Moabských tři- dceťti dny, a vyplnění jsou dnové pláče a kvilění nad Mojžíšem.

9. Jozue pak, syn Nun, naplněn jest duchem moudrosti; nebo byl vložil Mojžíš ruce své na něj. I po- slouchali ho synové Izraelští, a činili, jakož přikázal Hospodin skrze Mojžíše.

10. Ale nepovstal více prorok v Izraeli podobný Mojžíšovi, (kte- réhož by tak znal Hospodin, * tvá- ři v tvář)

11. Ve všech znameních a zavra- cích, pro něž poslal jej Hospodin, aby činil je v zemi Egyptské, před

Faraonem a přede všechnými slu- žebníky jeho, a vsi zemi jeho.

12. Také i ve všech skutcích

KNIHA JOZUE.

KAPITOLA 1.

Poroučen souě od Boha přáci při ldu Jozue pňjav, 10. k přejítí Jordánu je strouji, 16. a oni jemu sblití postavenstvi.

1. Šlo se pak po smrti Mojžíše, slu- žebníka Hospodinova, že mluvil Hospodin k Jozue, synu Nun, * slu- žebníku Mojžíšovu, řka: *1V.M.1,28.

2. Mojžíš, služebník můj, * umřel; protož nyní vstaň, přejdi Jordán do země, kterouž já dávám sy- num Izraelským.

3. Každé místo, pč kterémž sla- paťi budete nohama svýma, dal jsem vám, jakož jsem mluvil k Mojžíšovi.

4. Od pouště a Libánu toho až k řece veliké, řece Eufrates, vše- cka země Hleťejská až do moře velikého na západ slunce bude pomezi vaše.

5. Neostojí žádný před tebou po všecky dny života tvého; jakož jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou; nenechám * tebe samého, aniž tě opustím.

6. Posilniž se a zmuži se se mně; nebo ty uvedeš v dědctví lidu to- muo zemi, kterouž jsem s při- sahou zaslíbil otcum jejich, že ji dám jim.

7. Toliko * posilň se a udatně so- bě počinej, abys ostřihal a činil všecko podle zákona, kterýž při- kázal tobě Mojžíš, služebník můj; neuchyluj se od něho na pravo ani na levo, abys byl opatrný o ve všem, k čemuž se obrátíš.

8. Neodejdeť kniha zákona tohoto od úst tvých, ale * přemýšlovati budeš o něm dnem i nocí, abys o- střihal a činil všecko podle toho, což psáno jest v něm; nebo tohdáž stastný budeš na cestách svých, a tehdáž opatrný budeš.

9. Zdalž jsem nepřikázal tobě, řka: Posilni se a zmuži se se mně, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.

10. Tedy přikázal Jozue správ- cům lidu, řka:

11. Projděte skrze tábor a při- kažte lidu, řkouce: Nachystejte so- bě potravý, nebo po trech dnech pujděte přes Jordán tento, abyste vejdouce, opanovali zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dává vám k dě- dčtému vládatství.

12. Rubenovu pak pokolení a Gádovu, a polovici pokolení Ma- nassesova mluvil Jozue, řka:

13. Pomněte na to, * co vám při- kázal Mojžíš služebník Hospodi- nův, když řekl: Hospodin Bůh váš způsobil vám odpočinutí, že vám dal zemi tuto.

14. Zeny vaše, dívky vaše i do- bytek váš necht zůstanou v zemi, kterouž dal vám Mojžíš s této strany Jordánu, vy pak jděte vo- sky zpořádaní před bratřimi svými, kteříkoli jste muži silní, a pomáhejte jim.

15. Dokudž nedá odpočinutí Hos- podin bratřím vašim jako i vám, a neobdrží dědčtíne také i oni ze- mě, kterouž Hospodin Bůh váš dává jim. Potom navrátíte se do země dědctví svého, kterouž dal vám Mojžíš, služebník Hospodinův, s této strany Jordánu, k východu slunce, a dědčtíne vlásti ji budete.

16. I odpověděli k Jozue, řkouce: Všecko, * což jsi nám rozkázal, učiníme, a kamžkoli pošleš nás, pujdeme.

17. Rovně jakž jsme poslouchali Mojžíše, tak poslouchati budeme tebe; jedině nechť jest Hospodin Bůh tvůj s tebou, jako byl s Mo- жіšem.

18. Kdo by koli odporový byl roz- kázaní tvému, a neposlouchal by řeči tvých ve všech věcech, kteréž bys přikázal jemu, umřet; toliko posilň se a zmuži se se mně.

KAPITOLA 2.

Vyhlání dvou mužů k apatření Jericha, 2. Nebezpečnství Jerich, 29. I navrástí se k Jozue.

1. Poslal pak byl Jozue, syn Nun, 7. Setim dva muže spěheře tajně, řka: Jděte, shleďte zemi, zvlášt